

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

RADA

DOHODA

o Jednotném patentovém soudu

(2013/C 175/01)

SMLUVNÍ ČLENSKÉ STÁTY,

BEROUCE V ÚVAHU, že spolupráce členských států Evropské unie v oblasti patentů významně přispívá k procesu integrace v Evropě, zejména k budování vnitřního trhu v rámci Evropské unie, pro nějž je příznačný volný pohyb zboží a služeb a utváření systému zajišťujícího, aby na vnitřním trhu nebyla narušována hospodářská soutěž,

BEROUCE V ÚVAHU, že roztržitý trh s patenty a významné odlišnosti mezi jednotlivými vnitrostátními soudními systémy jsou ke škodě inovacím, zejména pro malé a střední podniky, které mají potíže při vymáhání svých patentů a při ochraně proti neoprávněně vznášeným nárokům a nárokům souvisejícím s patenty, jež by měly být zrušeny,

BEROUCE V ÚVAHU, že Evropská patentová úmluva, kterou ratifikovaly všechny členské státy Evropské unie, stanoví jednotné řízení pro udělování evropských patentů Evropským patentovým úřadem,

BEROUCE V ÚVAHU, že na základě nařízení (EU) č. 1257/2012 ⁽¹⁾ mohou majitelé patentů požádat o jednotný účinek svých evropských patentů a získat tak jednotnou patentovou ochranu v členských státech Evropské unie, které se posílené spolupráce účastní,

PŘEJÍCE SI zlepšit vymáhání patentů a obranu proti neoprávněně vznášeným nárokům a patentům, jež by měly být zrušeny, jakož i posílit právní jistotu zřízením Jednotného patentového soudu pro spory týkající se porušování a platnosti patentů,

BEROUCE V ÚVAHU, že Jednotný patentový soud má fungovat tak, aby byla zajištěna rychle přijímaná a vysoce kvalitní rozhodnutí, při současném zachování spravedlivé rovnováhy mezi zájmy majitelů práv a dalších stran a při zohlednění nezbytné přiměřenosti a flexibility,

BEROUCE V ÚVAHU, že Jednotný patentový soud by měl být společným soudem smluvních členských států a tedy součástí jejich soudních systémů, a to s výlučnou pravomocí ve věcech evropských patentů s jednotným účinkem a evropských patentů udělených podle Evropské patentové úmluvy,

BEROUCE V ÚVAHU, že Soudní dvůr Evropské unie má zajišťovat jednotnost právního řádu Unie a přednost práva Evropské unie,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany (Úř. věst. L 361, 31.12.2012, s. 1), ve znění pozdějších změn.

PŘIPOMÍNÁJÍCE povinnosti smluvních členských států plynoucí ze Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouvy o EU“) a Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouvy o fungování EU“), včetně povinnosti loajální spolupráce stanovené v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU a povinnosti zajistit prostřednictvím Jednotného patentového soudu plné uplatňování a dodržování práva Unie na svých územích a soudní ochranu práv jednotlivců vyplývajících z tohoto práva,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že Jednotný patentový soud musí stejně jako každý vnitrostátní soud dodržovat a uplatňovat právo Unie a ve spolupráci se Soudním dvorem Evropské unie coby strážcem práva Unie zajišťovat jeho řádné uplatňování a jednotný výklad; Jednotný patentový soud musí zejména spolupracovat se Soudním dvorem Evropské unie na řádném výkladu práva Unie tak, že bude vycházet z judikatury Soudního dvora a pokládat mu předběžné otázky v souladu s článkem 267 Smlouvy o fungování EU,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že by v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie o mimosmluvní odpovědnosti měly smluvní členské státy nést odpovědnost za škody způsobené porušeními práva Unie ze strany Jednotného patentového soudu, a to včetně porušení spočívajících v nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že porušení práva Unie Jednotným patentovým soudem, včetně porušení spočívajících v nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie, jsou přímo přičitatelná smluvním členským státům, a proto lze vůči kterémukoli smluvnímu členskému státu vést řízení o porušení práva podle článků 258, 259 a 260 Smlouvy o fungování EU za účelem zajištění dodržování přednosti a řádného uplatňování práva Unie,

PŘIPOMÍNÁJÍCE přednost práva Unie, jež zahrnuje Smlouvu o EU, Smlouvy o fungování EU, Listinu základních práv Evropské unie, obecné zásady práva Unie formulované Soudním dvorem Evropské unie, zejména právo podat u soudu účinný opravný prostředek a právo na spravedlivé a veřejné jednání před nezávislým a nestranným soudem v přiměřené lhůtě, judikaturu Soudního dvora Evropské unie a sekundární právo Unie,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že tato dohoda by měla být otevřena k přistoupení všem členským státům Evropské unie; členské státy, které se rozhodly nepodílet se na posílené spolupráci v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, se mohou účastnit této dohody v souvislosti s evropskými patenty udělenými pro jejich území,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že by tato dohoda měla vstoupit v platnost dne 1. ledna 2014, nebo prvním dnem čtvrtého měsíce následujícího po uložení 13. ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení, pokud mezi smluvními členskými státy, které do té doby uložily své ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení, budou tři státy, v nichž v roce předcházejícím roku podpisu dohody bylo v platnosti nejvíce evropských patentů, nebo prvním dnem čtvrtého měsíce následujícího po vstupu v platnost změn nařízení (EU) č. 1215/2012⁽¹⁾, jež se týkají jeho vztahu k této dohodě, podle toho, co nastane nejpozději,

SE DOHODLY TAKTO:

ČÁST I

OBEČNÁ A INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Jednotný patentový soud

Zřizuje se Jednotný patentový soud pro řešení sporů týkajících se evropských patentů a evropských patentů s jednotným účinkem.

Jednotný patentový soud je společným soudem smluvních členských států, a proto se na něj vztahují stejné povinnosti plynoucí z práva Unie jako na každý vnitrostátní soud smluvních členských států.

Článek 2

Definice

Pro účely této dohody se rozumí:

- a) „Soudem“ Jednotný patentový soud zřízený touto dohodou;
- b) „členským státem“ členský stát Evropské unie;
- c) „smluvním členským státem“ členský stát, který je smluvní stranou této dohody;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1), ve znění pozdějších změn.

- d) „Evropskou patentovou úmluvou“ rozumí Úmluva o udělování evropských patentů ze dne 5. října 1973, ve znění pozdějších změn;
- e) „evropským patentem“ patent udělený podle Evropské patentové úmluvy, který nemá jednotný účinek na základě nařízení (EU) č. 1257/2012;
- f) „evropským patentem s jednotným účinkem“ patent udělený podle Evropské patentové úmluvy, který má jednotný účinek na základě nařízení (EU) č. 1257/2012;
- g) „patentem“ evropský patent nebo evropský patent s jednotným účinkem;
- h) „dodatkovým ochranným osvědčením“ dodatkové ochranné osvědčení podle nařízení (ES) č. 469/2009 ⁽¹⁾ nebo podle nařízení (ES) č. 1610/96 ⁽²⁾;
- i) „statutem“ statut Soudu uvedený v příloze I, která je nedílnou součástí této dohody;
- j) „jednacím řádem“ jednací řád Soudu vypracovaný v souladu s článkem 41.

Článek 3

Oblast působnosti

Tato dohoda se vztahuje na:

- a) evropské patenty s jednotným účinkem;
- b) dodatková ochranná osvědčení vydaná pro určité výrobky chráněné patentem;
- c) evropské patenty, které dosud nezanikly ke dni vstupu této dohody v platnost, nebo byly uděleny po tomto dni, aniž je dotčen článek 83, a
- d) evropské patentové přihlášky, které nebyly vyřízeny ke dni vstupu této dohody v platnost nebo byly podány po tomto dni, aniž je dotčen článek 83.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 1), ve znění pozdějších změn.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin (Úř. věst. L 198, 8.8.1996, s. 30), ve znění pozdějších změn.

Článek 4

Právní postavení

1. Soud má ve všech smluvních členských státech právní subjektivitu a má nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou vnitrostátní právo dotyčného státu přiznává právníkům osobám.

2. Soud zastupuje předseda odvolacího soudu, který je volen v souladu se statutem.

Článek 5

Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost Soudu se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu podle nařízení (ES) č. 593/2008 ⁽³⁾ (Řím I), použije-li se, nebo případně podle práva členského státu, u jehož soudu bylo zahájeno řízení.

2. Mimosmluvní odpovědnost Soudu ve vztahu ke všem škodám způsobeným jím nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich povinností, nejedná-li se o občanskou či obchodní věc ve smyslu nařízení (ES) č. 864/2007 ⁽⁴⁾ (Řím II), se řídí právem smluvního členského státu, v němž škoda vznikla. Tímto ustanovením není dotčen článek 22.

3. Soudem příslušným k řešení sporů podle odstavce 2 je soud smluvního členského státu, v němž škoda vznikla.

KAPITOLA II

Institucionální ustanovení

Článek 6

Soud

1. Soud se skládá ze soudu prvního stupně, odvolacího soudu a soudní kanceláře.

2. Soud vykonává funkce, které jsou mu uloženy touto dohodou.

Článek 7

Soud prvního stupně

1. Soud prvního stupně se skládá z ústřední komory a z místních a regionálních komor.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6), ve znění pozdějších změn.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 40), ve znění pozdějších změn.

2. Ústřední komora má sídlo v Paříži a sekce v Londýně a Mnichově. Věci projednávané u ústřední komory se přidělují v souladu s přílohou II, která je nedílnou součástí této dohody.

3. Místní komora se zřizuje na území smluvního členského státu na jeho žádost v souladu se statutem. Smluvní členský stát, na jehož území se nachází místní komora, určí její sídlo.

4. Další místní komora se ve smluvním členském státě zřizuje na jeho žádost za každých sto řízení v patentových záležitostech, jež byla v tomto smluvním členském státě v průběhu tří po sobě jdoucích let přede dnem nebo po dni vstupu této dohody v platnost zahájena za kalendářní rok. Počet místních komor v jednom smluvním členském státě nepřesáhne čtyři.

5. Regionální komora se zřizuje pro dva nebo více smluvních členských států na jejich žádost v souladu se statutem. Tyto smluvní členské státy určí sídlo dotyčné regionální komory. Regionální komora může zasedat na více místech.

Článek 8

Složení senátů soudu prvního stupně

1. Každý senát soudu prvního stupně musí mít mezinárodní složení. Aniž je dotčen odstavec 5 tohoto článku a čl. 33 odst. 3 písm. a), v senátu zasedají tři soudci.

2. Každý senát místní komory ve smluvním členském státě, v němž bylo v průběhu tří po sobě jdoucích let přede dnem nebo po dni vstupu této dohody v platnost zahájeno za kalendářní rok v průměru méně než padesát řízení v patentových záležitostech, je složen z jednoho soudce s právníkou kvalifikací, který je státním příslušníkem smluvního členského státu, v němž se daná místní komora nachází, a dvou soudců s právníkou kvalifikací, kteří nejsou státními příslušníky daného smluvního členského státu a kteří byli na základě individuálního posouzení přiděleni ze sboru soudců v souladu s čl. 18 odst. 3.

3. Bez ohledu na odstavec 2 je každý senát místní komory ve smluvním členském státě, v němž bylo v průběhu tří po sobě jdoucích let přede dnem nebo po dni vstupu této dohody v platnost zahájeno za kalendářní rok v průměru alespoň padesát řízení v patentových záležitostech, složen ze dvou soudců s právníkou kvalifikací, kteří jsou státními příslušníky smluvního členského státu, v němž se daná místní komora nachází, a jednoho soudce s právníkou kvalifikací, který není státním příslušníkem daného smluvního členského státu a který byl přidělen ze sboru soudců v souladu s čl. 18 odst. 3. Je-li to nezbytné pro účinné fungování vysoce pracovně vytížených místních komor, jsou k nim tyto třetí soudci přiděleni dlouhodobě.

4. Každý senát regionální komory je složen ze dvou soudců s právníkou kvalifikací vybraných z regionálního seznamu soudců, kteří jsou státními příslušníky daných smluvních členských států, a jednoho soudce s právníkou kvalifikací, který není státním příslušníkem žádného z daných smluvních členských států a který byl přidělen ze sboru soudců v souladu s čl. 18 odst. 3.

5. Na návrh jedné ze stran požádá senát místní nebo regionální komory předsedu soudu prvního stupně, aby ze sboru soudců v souladu s čl. 18 odst. 3 přidělil dalšího soudce s technickou kvalifikací, který má kvalifikaci a zkušenosti v příslušné technické oblasti. Každý senát místní nebo regionální komory navíc může po vyslechnutí stran takovouto žádost předložit bez návrhu, považuje-li to za vhodné.

V případě, že je takový soudce s technickou kvalifikací přidělen, nelze již přidělit dalšího soudce s technickou kvalifikací podle čl. 33 odst. 3 písm. a).

6. Každý senát ústřední komory je složen ze dvou soudců s právníkou kvalifikací, kteří jsou státními příslušníky různých smluvních členských států, a jednoho soudce s technickou kvalifikací, který byl přidělen ze sboru soudců v souladu s čl. 18 odst. 3 a který má kvalifikaci a zkušenosti v příslušné technické oblasti. Každý senát ústřední komory, který se zabývá žalobami podle čl. 32 odst. 1 písm. i), se nicméně skládá ze tří soudců s právníkou kvalifikací, kteří jsou státními příslušníky různých smluvních členských států.

7. Bez ohledu na odstavce 1 až 6 a v souladu s jednacím řádem se mohou strany dohodnout, že jejich věc projedná samosoudce s právníkou kvalifikací.

8. Každému senátu soudu prvního stupně předsedá soudce s právníkou kvalifikací.

Článek 9

Odvolací soud

1. Každý senát odvolacího soudu zasedá v mezinárodním složení pěti soudců. Zasedá ve složení tří soudců s právníkou kvalifikací, kteří jsou státními příslušníky různých smluvních členských států, a dvou soudců s technickou kvalifikací, kteří mají kvalifikaci a zkušenosti v příslušné technické oblasti. Tito soudci s technickou kvalifikací budou přiděleni senátu předsedou odvolacího soudu ze sboru soudců podle článku 18.

2. Bez ohledu na odstavec 1, senát, který se zabývá žalobami podle čl. 32 odst. 1 písm. i), se skládá ze tří soudců s právníkou kvalifikací, kteří jsou státními příslušníky různých smluvních členských států.

3. Každému senátu odvolacího soudu předsedá soudce s právníkou kvalifikací.

4. Senáty odvolacího soudu se zřizují v souladu se statutem.

5. Odvolací soud má sídlo v Lucemburku.

Článek 10

Soudní kancelář

1. V sídle odvolacího soudu se zřizuje soudní kancelář. Soudní kancelář je řízena vedoucím soudní kanceláře a vykonává funkce, které jí byly svěřeny v souladu se statutem. Rejstřík vedený soudní kanceláří je přístupný veřejnosti za podmínek stanovených touto dohodou a jednací řádem.

2. Při všech komorách soudu prvního stupně se zřídí pobočky soudní kanceláře.

3. Soudní kancelář vede záznamy o všech věcech projednávaných před Soudem. Po zaevidování žaloby oznámí příslušná pobočka danou věc soudní kanceláři.

4. Soud jmenuje v souladu s článkem 22 statutu vedoucího soudní kanceláře a stanoví pravidla, jimiž se řídí výkon jeho funkce.

Článek 11

Výbory

Zřizuje se správní výbor, rozpočtový výbor a poradní výbor s cílem zajistit účinné provádění a fungování této dohody. Výbory plní zejména povinnosti stanovené touto dohodou a statutem.

Článek 12

Správní výbor

1. Správní výbor je složen z jednoho zástupce každého smluvního členského státu. Evropská komise se účastní zasedání správního výboru jako pozorovatel.

2. Každý smluvní členský stát má jeden hlas.

3. Správní výbor přijímá svá rozhodnutí většinou tří čtvrtin hlasů zastoupených a hlasujících smluvních členských států, pokud tato dohoda nebo statut nestanoví jinak.

4. Správní výbor přijme svůj jednací řád.

5. Správní výbor si zvolí ze svých členů předsedu na funkční období tří let. Předsedou může být tento člen zvolen i opakovaně.

Článek 13

Rozpočtový výbor

1. Rozpočtový výbor je složen z jednoho zástupce každého smluvního členského státu.

2. Každý smluvní členský stát má jeden hlas.

3. Rozpočtový výbor přijímá svá rozhodnutí prostou většinou hlasů zástupců smluvních členských států. K přijetí rozpočtu je však třeba tříčtvrtinové většiny hlasů zástupců smluvních členských států.

4. Rozpočtový výbor přijme svůj jednací řád.

5. Rozpočtový výbor si zvolí z řad svých členů předsedu na funkční období tří let. Předsedou může být tento člen zvolen i opakovaně.

Článek 14

Poradní výbor

1. Poradní výbor:

a) je nápomocen správnímu výboru při přípravě jmenování soudců Soudu;

b) předkládá předsednictvu uvedenému v článku 15 statutu návrhy týkající se hlavních směrů rámce odborného vzdělávání soudců uvedeného v článku 19, a

c) poskytuje správnímu výboru stanoviska k požadavkům na kvalifikaci uvedeným v čl. 48 odst. 2.

2. Poradní výbor se skládá z patentových soudců a právníků zabývajících se patentovým právem a patentovými spory, kteří disponují nejvyšší uznávanou úrovní odbornosti. Tyto osoby jsou jmenovány postupem stanoveným ve statutu na funkční období šesti let. Mohou být jmenovány i opakovaně.

3. Složení poradního výboru zajistí široký rozsah příslušných odborných znalostí a zastoupení každého smluvního členského státu. Členové poradního výboru jsou při plnění svých povinností zcela nezávislí a nejsou vázáni žádnými pokyny.

4. Poradní výbor přijme svůj jednací řád.

5. Poradní výbor si zvolí z řad svých členů předsedu na funkční období tří let. Předsedou může být tento člen zvolen i opakovaně.

KAPITOLA III

Soudci Soudu

Článek 15

Kritéria způsobilosti pro jmenování soudců

1. Soud se skládá ze soudců s právníkou a technickou kvalifikací. U soudců musí být zaručena nejvyšší úroveň odborné způsobilosti a prokázány zkušenosti v oblasti patentových sporů.

2. Soudci s právníkou kvalifikací musí mít kvalifikaci nezbytnou k výkonu soudních funkcí ve smluvním členském státě.

3. Soudci s technickou kvalifikací musí mít univerzitní vzdělání a prokázané odborné znalosti v určité technické oblasti. Zároveň musí mít prokázané znalosti občanského práva hmotného a procesního, které se týká patentových sporů.

Článek 16

Postup jmenování

1. Poradní výbor vypracuje v souladu se statutem seznam nejvhodnějších kandidátů na jmenování do funkce soudce Soudu.

2. Na základě tohoto seznamu jmenuje správní výbor po vzájemné dohodě soudce Soudu.

3. Prováděcí pravidla ke jmenování soudců jsou stanovena ve statutu.

Článek 17

Soudní nezávislost a nestrannost

1. Soud, jeho soudci a vedoucí soudní kanceláře požívají soudní nezávislosti. Při výkonu svých povinností nejsou soudci vázáni žádnými pokyny.

2. Soudci s právníkou kvalifikací i soudci s technickou kvalifikací zaměstnaní u Soudu na plný pracovní úvazek, nesmějí vykonávat jinou výdělečnou ani nevýdělečnou činnost, ledaže jim správní výbor udělí výjimku.

3. Bez ohledu na odstavec 2 výkon funkce soudce nevylučuje výkon jiných soudních funkcí na vnitrostátní úrovni.

4. Výkon funkce soudce s technickou kvalifikací, který je soudcem Soudu na částečný pracovní úvazek, nevylučuje výkon jiných funkcí, které nevedou ke střetu zájmů.

5. V případě střetu zájmů se dotčený soudce neúčastní řízení. Pravidla upravující střet zájmů jsou stanovena ve statutu.

Článek 18

Sbor soudců

1. V souladu se statutem se zřizuje sbor soudců.

2. Sbor soudců se skládá ze všech soudců s právníkou kvalifikací a soudců s technickou kvalifikací soudu prvního stupně, kteří jsou soudci Soudu na plný nebo částečný pracovní úvazek. Ve sboru soudců musí být zastoupen alespoň jeden soudce s technickou kvalifikací pro každou technickou oblast, jenž disponuje příslušnou kvalifikací a zkušenostmi. Soudci s technickou kvalifikací ze sboru soudců jsou rovněž k dispozici odvolacímu soudu.

3. Stanoví-li tak tato dohoda nebo statut, jsou soudci ze sboru soudců přidělováni k příslušným komorám předsedou soudu prvního stupně. Přidělování soudců se děje na základě jejich právníké a technické odbornosti, jazykových znalostí a relevantních zkušeností. Při přidělování soudců musí být ve všech senátech soudu prvního stupně zajištěna stejně vysoká kvalita práce a stejně vysoká úroveň právní a technické odbornosti.

Článek 19

Rámeček odborného vzdělávání

1. Za účelem zlepšování a zvyšování stávající odbornosti v oblasti patentových sporů a za účelem zajištění širokého zeměpisného rozšíření těchto specifických znalostí a zkušeností se stanoví rámec odborného vzdělávání soudců, jehož podrobná úprava je stanovena ve statutu. Zařízení odborného vzdělávání pro tento rámec se nacházejí v Budapešti.

2. Rámec odborného vzdělávání se zaměří zejména na tyto oblasti:

a) stáže u vnitrostátních patentových soudů nebo u jednotlivých komor soudu prvního stupně zabývajících se značným počtem patentových sporů;

- b) zlepšování jazykových znalostí;
- c) technické aspekty patentového práva;
- d) šíření znalostí a zkušeností v oblasti občanskoprávního řízení pro soudce s technickou kvalifikací;
- e) příprava uchazečů o funkci soudce.

3. Rámec odborného vzdělávání zajišťuje trvalé vzdělávání. V pravidelných intervalech se uskutečňují zasedání všech soudců Soudu za účelem projednání vývoje patentového práva a zajištění soudržnosti judikatury Soudu.

KAPITOLA IV

Přednost práva Unie, odpovědnost smluvních členských států

Článek 20

Přednost práva Unie a jeho dodržování

Soud uplatňuje právo Unie jako celek a respektuje jeho přednost.

Článek 21

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Soud jakožto společný soud smluvních členských států a součást jejich systémů soudnictví spolupracuje se Soudním dvorem Evropské unie za účelem zajištění řádného uplatňování a jednotného výkladu práva Unie, stejně jako kterýkoli vnitrostátní soud, a to zejména v souladu s článkem 267 Smlouvy o fungování EU. Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie jsou pro Soud závazná.

Článek 22

Odpovědnost za škodu způsobenou porušením práva Unie

1. Smluvní členské státy jsou společně a nerozdílně odpovědné za škodu vzniklou v důsledku porušení práva Unie odvolacím soudem, a to v souladu s právem Unie v oblasti mimosmluvní odpovědnosti členských států za škody způsobené jejich vnitrostátními soudy, jež se dopustily porušení práva Unie.

2. Žaloba na náhradu těchto škod se podává proti smluvnímu členskému státu, v němž má žalobce bydliště nebo sídlo nebo hlavní místo podnikání, popřípadě místo podnikání, nemá-li bydliště nebo sídlo ani hlavní místo podnikání, a to u příslušného orgánu daného smluvního členského státu.

Nemá-li žalobce bydliště nebo sídlo nebo hlavní místo podnikání, popřípadě místo podnikání, pokud nemá bydliště nebo sídlo ani hlavní místo podnikání, v žádném smluvním členském státě, může tuto žalobu podat proti smluvnímu členskému státu, v němž má sídlo odvolací soud, a to u příslušného orgánu daného smluvního členského státu.

Příslušný orgán uplatňuje na všechny otázky neupravené právem Unie nebo touto dohodou právo místa soudu (*lex fori*) s výjimkou svého mezinárodního práva soukromého. Žalobce má nárok na celkovou výši náhrady škody přiznané příslušným orgánem ze smluvního členského státu, proti němuž byla žaloba podána.

3. Smluvní členský stát, který zaplatil náhradu škody, obdrží od ostatních smluvních členských států příspěvek v poměrné výši stanovené postupem podle čl. 37 odst. 3 a 4. Podrobná pravidla týkající se příspěvku smluvních členských států podle tohoto odstavce přijme správní výbor.

Článek 23

Odpovědnost smluvních členských států

Jednání Soudu je přímo přičitatelné každému smluvnímu členskému státu zvlášť, a to i pro účely článků 258, 259 a 260 Smlouvy o fungování EU, a všem smluvním členským státům společně.

KAPITOLA V

Prameny práva a hmotněprávní ustanovení

Článek 24

Prameny práva

1. Soud při projednávání věci, jež mu byla předložena podle této dohody, zakládá svá rozhodnutí, v souladu s článkem 20, na:

- a) právu Unie včetně nařízení (EU) č. 1257/2012, a nařízení (EU) č. 1260/2012 ⁽¹⁾;
- b) této dohodě;
- c) Evropské patentové úmluvě;
- d) dalších mezinárodních dohodách, jež se vztahují na patenty a jsou závazné pro všechny smluvní členské státy, a
- e) vnitrostátním právem.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1260/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, pokud jde o příslušná ustanovení o překladu (Úř. věst. L 361, 31.12.2012, s. 89), ve znění pozdějších změn.

2. Pokud se rozhodnutí Soudu zakládají na vnitrostátním právu, popřípadě včetně práva nesmluvních států, stanoví se rozhodné právo:

- a) přímo použitelnými ustanoveními práva Unie, jež obsahují pravidla mezinárodního práva soukromého, nebo
- b) při neexistenci přímo použitelných ustanovení práva Unie nebo tehdy, když se neuplatní, mezinárodněprávními nástroji obsahujícími pravidla mezinárodního práva soukromého, nebo
- c) při neexistenci ustanovení a nástrojů uvedených v písmenech a) a b), vnitrostátními ustanoveními mezinárodního práva soukromého určenými Soudem.

3. Právo nesmluvního státu se použije, pokud na něj odkazují pravidla uvedená v odstavci 2, zejména pak v souvislosti s články 25 až 28, 54, 55, 64, 68 a 72.

Článek 25

Právo zabránit přímému využívání vynálezu

Patent poskytuje jeho majiteli právo, aby jakékoli třetí osobě, která nemá jeho souhlas, zabránil:

- a) vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobek, který je předmětem patentu, nebo dotýčný výrobek pro tyto účely dovážet nebo skladovat;
- b) používat postup, který je předmětem patentu, nebo pokud třetí osoba ví nebo měla vědět, že použití tohoto postupu je bez souhlasu majitele patentu zakázáno, dotýčný postup nabízet k použití na území smluvních členských států, v nichž má tento patent účinek;
- c) nabízet, uvádět na trh, používat nebo za těmito účely dovážet či skladovat výrobek získaný přímo postupem, který je předmětem patentu.

Článek 26

Právo zabránit nepřímému využívání vynálezu

1. Patent poskytuje jeho majiteli právo zabránit jakékoli třetí osobě, která nemá jeho souhlas, v tom, aby jakékoli jiné osobě než osobě oprávněné využívat patentovaný vynález dodávala nebo nabízel na území smluvních členských států, v nichž má tento patent účinek, prostředky, které se týkají podstatného prvku dotyčného vynálezu a které umožňují jeho uskutečnění v praxi, jestliže dotyčná třetí osoba ví nebo měla vědět, že tyto prostředky jsou vhodné a určené k uskutečnění tohoto vynálezu v praxi.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud jsou těmito prostředky výrobky běžně se vyskytující na trhu, kromě případů, kdy třetí osoba přiměje osobu, již byly tyto prostředky dodány, aby prováděla úkony zakázané podle článku 25.

3. Osoby, které vykonávají činnosti uvedené v čl. 27 písm. a) až e), se nepovažují za osoby oprávněné využívat vynález ve smyslu odstavce 1.

Článek 27

Omezení účinků patentu

Práva vyplývající z patentu se nevztahují na:

- a) činnosti prováděné soukromě a k neobchodním účelům;
- b) činnosti prováděné pro experimentální účely související s předmětem patentovaného vynálezu;
- c) použití biologického materiálu za účelem pěstování, objevování a vyvíjení jiných rostlinných odrůd;
- d) činnosti dovolené podle čl. 13 odst. 6 směrnice 2001/82/ES⁽¹⁾ nebo čl. 10 odst. 6 směrnice 2001/83/ES⁽²⁾ v souvislosti s patentem vztahujícím se na přípravek ve smyslu těchto směrnic;
- e) individuální přípravu léku v lékárně na základě lékařského předpisu a na nakládání s lékem takto připraveným;
- f) využívání patentovaného vynálezu na palubě lodí ze zemí, které jsou členy Mezinárodní unie na ochranu průmyslového vlastnictví (Pařížské unie) nebo Světové obchodní organizace, nejedná-li se o smluvní členské státy, v nichž má tento patent účinek, v lodním tělese, v lodní výstroji, v přístrojích a v jiném příslušenství, pokud se tyto lodě přechodně nebo náhodně dostanou do vod smluvního členského státu, v němž má tento patent účinek, a to pod podmínkou, že se tam vynález používá výhradně pro potřeby dotyčné lodí;

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1), ve znění pozdějších změn.

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67), ve znění pozdějších změn.

g) využívání patentovaného vynálezu při výrobě nebo provozu letadla nebo pozemního dopravního prostředku nebo jiného dopravního prostředku nebo jejich příslušenství v zemích, které jsou členy Mezinárodní unie na ochranu průmyslového vlastnictví (Pařížské unie) nebo Světové obchodní organizace, nejedná-li se o smluvní členské státy, v nichž má tento patent účinek, pokud se taková letadla nebo takové pozemní dopravní prostředky dočasně nebo náhodně dostanou na území smluvního členského státu, v němž má tento patent účinek;

h) činnosti uvedené v článku 27 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví ze dne 7. prosince 1944 ⁽¹⁾, pokud se tyto úkony týkají letadel země, která je stranou dané úmluvy a není smluvním členským státem, v němž má tento patent účinek;

i) případy, kdy zemědělec sám používá produkt své sklizně pro účely reprodukce nebo rozmnožování v rámci svého vlastního zemědělského podniku, byl-li rostlinný reprodukční materiál majitelem patentu nebo s jeho souhlasem dotyčným zemědělcem prodán či jinak obchodně nabídnut pro použití v zemědělství. Rozsah a podmínky tohoto použití odpovídají rozsahu a podmínkám uvedeným v článku 14 nařízení (ES) č. 2100/94 ⁽²⁾;

j) případy, kdy zemědělec používá chráněná zvířata k zemědělskému účelu, pokud chovné stádo nebo jiný zvířecí reprodukční materiál byl prodán nebo jinak obchodně nabídnut dotyčným zemědělcem majitelem patentu nebo s jeho souhlasem. Toto použití zahrnuje i poskytnutí zvířete nebo jiného živočišného reprodukčního materiálu za účelem provádění zemědělské činnosti zemědělcem, ale nikoli jejich prodeje v rámci nebo za účelem obchodní reprodukční činnosti;

k) úkony a používání získaných informací dovolené podle článků 5 a 6 směrnice 2009/24/ES ⁽³⁾, a zejména podle jejich ustanovení o rozkladu a interoperabilitě a

l) úkony dovolené podle článku 10 směrnice 98/44/ES ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), „Chicagská úmluva“, dokument 7300/9 (9. vydání, 2006).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1), ve znění pozdějších změn.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 111, 5.5.2009, s. 16), ve znění pozdějších změn.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/44/ES ze dne 6. července 1998 o právní ochraně biotechnologických vynálezů (Úř. věst. L 213, 30.7.1998, s. 13), ve znění pozdějších změn.

Článek 28

Právo založené na předchozím využívání vynálezu

Každý, kdo by měl ve smluvním členském státě právo založené na předchozím využívání vynálezu nebo vlastnické právo k vynálezu, kdyby na něj byl udělen národní patent, má v daném smluvním členském státě stejná práva ve vztahu k patentu na stejný vynález.

Článek 29

Vyčerpání práv vyplývajících z evropského patentu

Práva vyplývající z evropského patentu se nevztahují na činnosti spojené s výrobkem, na nějž se daný patent vztahuje, po uvedení tohoto výrobku na trh v Evropské unii majitelem patentu nebo s jeho souhlasem, ledaže existují oprávněné důvody k tomu, aby majitel patentu dalšímu prodeji výrobku bránil.

Článek 30

Účinky dodatkových ochranných osvědčení

Dodatkové ochranné osvědčení poskytuje stejná práva jako patent, podléhá stejným omezením a vyplývají z něj stejné povinnosti.

KAPITOLA VI

Mezinárodní příslušnost a pravomoc

Článek 31

Mezinárodní příslušnost

Mezinárodní příslušnost Soudu se stanoví v souladu s nařízením (EU) č. 1215/2012, popřípadě na základě Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Luganská úmluva) ⁽⁵⁾.

Článek 32

Pravomoc Soudu

1. Soud má výlučnou pravomoc, pokud jde o:

a) žaloby týkající se skutečného nebo hrozícího porušování patentů a dodatkových ochranných osvědčení a související právní prostředky na jejich ochranu, včetně protižalob týkajících se licencí;

b) žaloby na prohlášení o neporušení patentů a dodatkových ochranných osvědčení;

⁽⁵⁾ Úmluva o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech podepsaná dne 30. října 2007 v Luganu, ve znění pozdějších změn.

- c) žaloby na předběžná nebo ochranná opatření a soudní zákazy;
- d) žaloby na zrušení patentů a na prohlášení neplatnosti dodatkových ochranných osvědčení;
- e) protižaloby týkající se zrušení patentů a prohlášení neplatnosti dodatkových ochranných osvědčení;
- f) žaloby týkající se škod nebo náhrad souvisejících s prozatímní ochranou zajištěnou na základě zveřejněné evropské patentové přihlášky;
- g) žaloby týkající se využívání vynálezu před udělením patentu nebo práva založeného na předchozím využívání vynálezu;
- h) žaloby na zaplacení náhrady za licence podle článku 8 nařízení (EU) č. 1257/2012, a
- i) žaloby týkající se rozhodnutí Evropského patentového úřadu přijatých při plnění úkolů uvedených v článku 9 nařízení (EU) č. 1257/2012.

2. Vnitrostátní soudy smluvních členských států jsou i nadále příslušné k projednávání žalob týkajících se patentů a dodatkových ochranných osvědčení, které nespádají do výlučné pravomoci Soudu.

Článek 33

Příslušnost komor soudů prvního stupně

1. Aniž je dotčen odstavec 7 tohoto článku, je příslušná k projednávání žalob uvedených v čl. 32 odst. 1 písm. a), c), f) a g):

- a) místní komora, která se nachází na území smluvního členského státu, kde došlo nebo může dojít ke skutečnému nebo hrozícímu porušení patentu, nebo regionální komora, již je tento smluvní členský stát členem, nebo
- b) místní komora, která se nachází na území smluvního členského státu, kde má žalovaný nebo jeden z žalovaných, pokud je žalovaných více, bydliště nebo sídlo nebo hlavní místo podnikání, popřípadě místo podnikání, nemá-li bydliště nebo sídlo ani hlavní místo podnikání, nebo regionální komora, již je tento smluvní členský stát členem. Proti více žalovaným lze žalobu podat pouze v případě, že je mezi nimi obchodní vztah a že se žaloba týká stejného domnělého porušení.

K projednání žalob uvedených v čl. 32 odst. 1 písm. h) je příslušná místní nebo regionální komora v souladu s písmenem b) prvního pododstavce.

K projednání žalob proti žalovaným, kteří mají bydliště nebo sídlo nebo hlavní místo podnikání, popřípadě místo podnikání, nemají-li bydliště nebo sídlo ani hlavní místo podnikání, mimo území smluvních členských států, je příslušná místní nebo regionální komora podle písmene a) prvního pododstavce nebo ústřední komora.

Pokud se na území dotyčného smluvního členského státu nenachází žádná místní komora a pokud se dotýčný členský stát neúčastní na žádné regionální komoře, je příslušná k projednání žaloby ústřední komora.

2. Pokud některá komora soudu prvního stupně projednává žalobu uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. a), c), f), g) nebo h), nelze před jinou komorou projednat žádnou žalobu uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. a), c), f), g) nebo h) mezi stejnými stranami a ohledně stejného patentu.

Pokud některá regionální komora projednává žalobu uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. a) a k porušení došlo na územích tří nebo více regionálních komor, postoupí daná regionální komora věc na návrh žalovaného ústřední komoře.

Pokud je mezi stejnými stranami a ohledně stejného patentu žaloba podána u několika různých komor, je k projednání věci příslušná komora, u níž byl žaloba podána jako první, a každá komora, u níž byla žaloba podána později, tuto žalobu v souladu s jednacím řádem prohlásí za nepřijatelnou.

3. Protižalobu ve věci zrušení patentu uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. e) lze podat v případě podání žaloby na porušení patentu uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a). Místní nebo regionální komora může po vyslechnutí stran:

- a) pokračovat v žalobě na porušení patentu i ve věci protižaloby týkající se zrušení patentu a požádat předsedu soudu prvního stupně, aby podle čl. 18 odst. 3 přidělil soudce s technickou kvalifikací ze sboru soudců, který má kvalifikaci a zkušenosti v příslušné technické oblasti;
- b) postoupit protižalobu týkající se zrušení patentu k rozhodnutí ústřední komoře a pozastavit řízení týkající se žaloby na porušení nebo v něm pokračovat, nebo
- c) po dohodě se stranami postoupit věc k rozhodnutí ústřední komoře.

4. Žaloby uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b) a d) se podávají u ústřední komory. Pokud však byla u místní nebo regionální komory podána žaloba na porušení patentu uvedená v čl. 32 odst. 1 písm. a) mezi stejnými stranami ohledně stejného patentu, lze tyto žaloby projednat pouze u stejné místní nebo regionální komory.

5. Pokud ústřední komora projednává žalobu na zrušení patentu uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. d), lze žalobu na porušení patentu uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. a) mezi stejnými stranami ohledně stejného patentu podat u kterékoli komory v souladu s odstavcem 1 tohoto článku nebo u ústřední komory. Dotčená místní nebo regionální komora může postupovat podle odstavce 3 tohoto článku.

6. Projednávání žaloby na prohlášení o neporušení patentu uvedeně v čl. 32 odst. 1 písm. b) u ústřední komory se přerušuje, je-li u některé místní nebo regionální komory do tří měsíců ode dne, kdy bylo zahájeno řízení u ústřední komory, podána žaloba na porušení patentu uvedená v čl. 32 odst. 1 písm. a) mezi stejnými stranami nebo mezi držitelem výlučné licence a stranou žádající o prohlášení o neporušení patentu v souvislosti se stejným patentem.

7. Strany se mohou dohodnout, že k projednání žalob uvedených v čl. 32 odst. 1 písm. a) až h) bude příslušná komora, kterou si zvolí, včetně komory ústřední.

8. Žaloby uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. d) a e) lze projednat, aniž by musel žalobce podat u Evropského patentového úřadu odpor.

9. K projednání žalob uvedených v čl. 32 odst. 1 písm. i) je příslušná ústřední komora.

10. Strana informuje Soud o jakémkoli řízení o zrušení nebo omezení patentu či řízení o odporu probíhající před Evropským patentovým úřadem a o každé žádosti o urychlené řízení před Evropským patentovým úřadem. Soud může přerušit řízení, pokud lze očekávat brzké rozhodnutí Evropského patentového úřadu.

Článek 34

Územní působnost rozhodnutí

Rozhodnutí Soudu se vztahují v případě evropského patentu na území smluvních členských států, v nichž má evropský patent účinek.

KAPITOLA VII

Patentová mediace a rozhodčí řízení

Článek 35

Patentové mediální a rozhodčí středisko

1. Zřizuje se patentové mediální a rozhodčí středisko (dále jen „středisko“). Středisko má sídla v Lublani a v Lisabonu.

2. Středisko poskytuje prostředky pro mediaci a rozhodčí řízení pro patentové spory, na které se vztahuje tato dohoda. Článek 82 se použije obdobně na jakékoli řešení dosažené za použití prostředků střediska, a to včetně mediace. Patent však nelze v mediálním nebo rozhodčím řízení zrušit nebo omezit.

3. Středisko přijme pravidla pro mediaci a rozhodčí řízení.

4. Středisko sestaví seznam mediátorů a rozhodců s cílem pomoci stranám při řešení jejich sporu.

ČÁST II

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 36

Rozpočet Soudu

1. Rozpočet Soudu je financován z vlastních finančních příjmů Soudu a přinejmenším v průběhu přechodného období uvedeného v článku 83 v nezbytné míře z příspěvků smluvních členských států. Rozpočet musí být vyrovnaný.

2. Vlastní finanční příjmy Soudu se skládají ze soudních poplatků a jiných příjmů.

3. Soudní poplatky stanoví správní výbor. Skládají se z paušálního poplatku ve spojení s poplatkem založeným na hodnotě převyšující předem stanovenou mezní částku. Výše soudních poplatků je stanovena na úrovni, která zajišťuje rovnováhu mezi zásadou rovného přístupu ke spravedlnosti, zejména pro malé a střední podniky, mikrosubjekty, fyzické osoby, neziskové organizace, univerzity a organizace z oblasti veřejného výzkumu, a odpovídajícím příspěvkem stran na náklady vzniklé Soudu, a to s ohledem na ekonomický přínos pro zúčastněné strany a na cíl vytvořit Soud s vyrovnaným rozpočtem financovaný z vlastních zdrojů. Výše soudních poplatků je pravidelně přezkoumávána správním výborem. Lze zvážit cílená podpůrná opatření ve prospěch malých a středních podniků a mikrosubjektů.

4. Nemůže-li Soud dosáhnout vyrovnaného rozpočtu z vlastních zdrojů, vyplatí mu smluvní členské státy zvláštní finanční příspěvky.

Článek 37

Financování Soudu

1. Provozní náklady Soudu jsou kryty z rozpočtu Soudu v souladu se statutem.

Smluvní členské státy, na jejichž území se zřizuje místní komora, poskytnou k tomuto účelu nezbytné vybavení. Smluvní členské státy, které sdílejí regionální komoru, poskytnou k tomuto účelu nezbytné vybavení společně. Smluvní členské státy, na jejichž území se nachází ústřední komora, její sekce nebo odvolací soud, poskytnou k tomuto účelu nezbytné vybavení. Během počátečního přechodného období sedmi let, které začíná dnem vstupu této dohody v platnost, smluvní členské státy rovněž poskytnou podpůrný administrativní personál, aniž je dotčen služební řád pro tento personál platný.

2. Smluvní členské státy poskytnou ke dni vstupu této dohody v platnost počáteční finanční příspěvky nezbytné pro zřízení Soudu.

3. Během počátečního přechodného období sedmi let, které začíná dnem vstupu této dohody v platnost, se příspěvek každého smluvního členského státu, který dohodu ratifikoval nebo k ní přistoupil před jejím vstupem v platnost, vypočítá na základě počtu evropských patentů, které mají účinek na území daného státu ke dni vstupu této dohody v platnost, a počtu evropských patentů, ohledně nichž byly u vnitrostátních soudů daného státu podány žaloby na porušení nebo na zrušení patentu v období tří let předcházejících vstupu této dohody v platnost.

Během stejného počátečního přechodného období sedmi let se pro členské státy, které tuto dohodu ratifikují nebo k ní přistoupí po jejím vstupu v platnost, vypočítá příspěvek na základě počtu evropských patentů, které mají účinek na území ratifikujícího nebo přistupujícího členského státu ke dni ratifikace nebo přistoupení, a počtu evropských patentů, ohledně nichž byly u vnitrostátních soudů ratifikujícího nebo přistupujícího členského státu podány žaloby na porušení nebo na zrušení patentu v období tří let předcházejících ratifikaci nebo přistoupení.

4. Pokud budou po skončení počátečního přechodného období sedmi let, na jehož konci se očekává dosažení finanční soběstačnosti Soudu, příspěvky smluvních členských států nezbytné, stanoví se dle vzorce pro rozdělení příjmů z ročních udržovacích poplatků za evropské patenty s jednotným účinkem platného v okamžiku, kdy bude příspěvek nezbytný.

Článek 38

Financování rámce odborného vzdělávání soudců

Rámec odborného vzdělávání soudců je financován z rozpočtu Soudu.

Článek 39

Financování střediska

Provozní náklady střediska jsou financovány z rozpočtu Soudu.

ČÁST III

ORGANIZACE A PROCEDURÁLNÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 40

Statut

1. Statut stanoví podrobnosti organizace a fungování Soudu.

2. Statut je uveden v příloze této dohody. Statut lze měnit rozhodnutím správního výboru na návrh Soudu nebo na návrh smluvního členského státu po konzultaci se Soudem. Tyto změny však nesmějí odporovat této dohodě nebo ji měnit.

3. Statut musí obsahovat záruky, že Soud bude fungovat co nejučinněji a nejehospodárněji, a zajišťovat rovný přístup ke spravedlnosti.

Článek 41

Jednací řád

1. Jednací řád stanoví podrobnosti řízení před Soudem. Jednací řád musí být v souladu s touto dohodou a statutem.

2. Správní výbor přijme jednací řád na základě rozsáhlých konzultací se zúčastněnými stranami. Než tak učiní, požádá Evropskou komisi o stanovisko ke slučitelnosti jednacího řádu s právem Unie.

Jednací řád lze měnit rozhodnutím správního výboru, a to na návrh Soudu a po konzultaci s Evropskou komisí. Tyto změny však nesmějí odporovat této dohodě nebo statutu nebo ji měnit.

3. Jednací řád musí zaručovat nejvyšší možnou kvalitu rozhodnutí Soudu a co nejúčinnější a nejehospodárnější organizaci řízení. Musí zajišťovat spravedlivou rovnováhu mezi oprávněnými zájmy všech stran. Musí poskytovat soudcům nezbytný rámec pro uvážení, aniž by byla omezována předvídatelnost řízení pro strany.

Článek 42

Přiměřenost a spravedlivost

1. Soud vyřizuje soudní spory způsobem přiměřeným jejich významu a složitosti.

2. Soud zajistí, aby pravidla, postupy a opravné prostředky stanovené v této dohodě a statutu byly používány spravedlivým a nestranným způsobem a nenarušovaly hospodářskou soutěž.

Článek 43

Správa věcí

Soud v souladu s jednacím řádem aktivně spravuje věci, které jsou mu předloženy, aniž by omezoval svobodu stran stanovit předmět řízení a předkládat související důkazy.

Článek 44

Elektronické postupy

Soud v souladu s jednacím řádem optimálně využívá elektronické postupy jako je elektronické předkládání podání stran a předkládání důkazů v elektronické podobě, jakož i videokonference.

Článek 45

Veřejné jednání

Jednání Soudu jsou veřejná, pokud Soud v zájmu jedné ze stran nebo jiných dotčených osob, nebo v obecném zájmu spravedlnosti nebo veřejného pořádku nerozhodne, že jednání má být v nezbytném rozsahu neveřejné.

Článek 46

Způsobilost k právům a právním úkonům

Fyzické nebo právnické osoby nebo subjekty rovnocenné právnickým osobám, které mohou podle vnitrostátního práva na ně použitelného zahájit řízení, jsou způsobilé být stranami řízení před Soudem.

Článek 47

Strany

1. Majitel patentu je oprávněn podat žalobu k Soudu.

2. Nestanoví-li licenční dohoda jinak, je držitel výlučné licence týkající se patentu oprávněn podat žalobu k Soudu za stejných okolností jako majitel patentu, pokud byl majitel patentu předem informován.

3. Držitel nevýlučné licence není oprávněn podat žalobu k Soudu, pokud není majitel patentu předem informován a pokud to není výslovně povoleno licenční dohodou.

4. V případě žalob podaných držitelem licence je majitel patentu oprávněn připojit se k žalobě před Soudem.

5. Platnost patentu nemůže být napadena žalobou na porušení patentu podanou držitelem licence, pokud se majitel patentu řízení neúčastní. Strana v řízení o žalobě na porušení patentu, která chce napadnout platnost patentu, musí podat žalobu proti majiteli patentu.

6. Jiné fyzické nebo právnické osoby nebo subjekty, jichž se určitý patent týká a jež jsou oprávněny podat žalobu podle vnitrostátního práva, mohou podat žalobu v souladu s jednacím řádem.

7. Jiné fyzické nebo právnické osoby nebo subjekty, jichž se týká rozhodnutí Evropského patentového úřadu vydané při plnění úkolů uvedených v článku 9 nařízení (EU) č. 1257/2012, a jež jsou oprávněny podat žalobu podle vnitrostátního práva, jsou oprávněny podat žalobu podle čl. 32 odst. 1 písm. i).

Článek 48

Zastupování

1. Strany musí být zastoupeny právníky oprávněnými k zastupování před soudy smluvního členského státu.

2. Strany mohou být popřípadě zastupovány evropskými patentovými zástupci, kteří jsou podle článku 134 Evropské patentové úmluvy oprávněni jednat jako kvalifikovaní zástupci před Evropským patentovým úřadem a kteří mají příslušnou kvalifikaci, jako například držitelé evropského osvědčení pro patentové spory.

3. Požadavky na kvalifikaci podle odstavce 2 stanoví správní výbor. Seznam evropských patentových zástupců oprávněných k zastupování stran před Soudem je uložen u vedoucího soudní kanceláře.

4. Zástupcům stran mohou být nápomocni patentoví zástupci, kteří jsou oprávněni vystupovat v jednáních před Soudem v souladu s jednacím řádem.

5. Zástupci stran požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých funkcí, včetně výsady nezveřejnění komunikace mezi zástupcem a stranou nebo jinou osobou v řízení před Soudem, a to za podmínek stanovených v jednacím řádu, ledaže se dotčená strana této výsady výslovně vzdá.

6. Zástupci stran jsou povinni nezkreslovat věci nebo skutečnosti projednávané Soudem, ať již vědomě, nebo pokud si toho měli a mohli být vědomi.

7. Zastupování podle odstavců 1 a 2 tohoto článku se nevyžaduje v řízení podle čl. 32 odst. 1 písm. i).

KAPITOLA II

Jazyk řízení

Článek 49

Jazyk řízení u soudu prvního stupně

1. Jazykem řízení před místní nebo regionální komorou je úřední jazyk Evropské unie, který je úředním jazykem nebo jedním z úředních jazyků smluvního členského státu, na jehož území se příslušná komora nachází, nebo úřední jazyk či jazyky určené smluvními členskými státy, které sdílejí regionální komoru.

2. Bez ohledu na odstavec 1 mohou smluvní členské státy určit jeden nebo více úředních jazyků Evropského patentového úřadu jako jazyk řízení jejich místní nebo regionální komory.

3. Strany se s výhradou schválení příslušným senátem mohou dohodnout, že jazykem řízení bude jazyk řízení, v němž byl patent udělen. Pokud daný senát jejich volbu neschválí, mohou strany požádat, aby byl případ předložen ústřední komoře.

4. Je-li to vhodné a spravedlivé, může příslušný senát se souhlasem stran rozhodnout, že jazykem řízení bude jazyk řízení, v němž byl patent udělen.

5. Je-li to vhodné a spravedlivé, může předseda soudu prvního stupně na návrh jedné ze stran a po vyslechnutí ostatních stran a příslušného senátu rozhodnout, že jazykem řízení bude jazyk řízení, v němž byl patent udělen, přičemž zohlední všechny relevantní okolnosti, včetně postoje stran, a zejména pak postoje žalovaného. V takovém případě předseda soudu prvního stupně posoudí potřebu konkrétních opatření v oblasti překladu a tlumočení.

6. Jazykem řízení u ústřední komory je jazyk řízení, v němž byl příslušný patent udělen.

Článek 50

Jazyk řízení u odvolacího soudu

1. Jazykem řízení u odvolacího soudu je jazyk řízení u soudu prvního stupně.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se strany mohou dohodnout, že jazykem řízení bude jazyk řízení, v němž byl patent udělen.

3. Ve výjimečných případech a v rozsahu, v němž to považuje za vhodné, může odvolací soud rozhodnout, že jazykem celého řízení nebo jeho části bude jiný úřední jazyk smluvního členského státu, pokud s tím strany souhlasí.

Článek 51

Další jazyková ustanovení

1. Každý senát soudu prvního stupně a odvolací soud se mohou v rozsahu, který uznají za vhodný, vzdát požadavků na překlad.

2. Na návrh jedné ze stran a v rozsahu, který uzná za vhodný, poskytne komora soudu prvního stupně nebo odvolací soud zařízení pro tlumočení s cílem napomoci dotčeným stranám při ústním jednání.

3. Bez ohledu na čl. 49 odst. 6 má žalovaný, který má bydliště nebo sídlo, hlavní místo podnikání nebo místo podnikání v některém členském státě, v případech, kdy byla k ústřední komoře podána žaloba na porušení patentu, právo obdržet na žádost překlady příslušných dokumentů do jazyka členského státu bydliště nebo sídla, hlavního místa podnikání, popřípadě místa podnikání, nemá-li bydliště nebo sídlo ani hlavní místo podnikání, a to za těchto okolností:

a) ústřední komora je příslušná na základě čl. 33 odst. 1 třetího nebo čtvrtého pododstavce a

b) jazykem řízení u ústřední komory je jazyk, který není úředním jazykem členského státu, v němž má žalovaný bydliště nebo sídlo, hlavní místo podnikání, popřípadě místo podnikání, nemá-li bydliště nebo sídlo ani hlavní místo podnikání, a

c) žalovaný nemá řádnou znalost jazyka řízení.

KAPITOLA III

Řízení před Soudem

Článek 52

Písemné, předběžné a ústní řízení

1. Řízení před Soudem se skládá z písemného, předběžného a ústního řízení v souladu s jednacím řádem. Všechna řízení musí být organizována pružně a vyváženě.

2. V předběžném řízení, je-li to po písemném řízení vhodné, nařídí soudce zpravodaj na základě zmocnění celého senátu předběžné jednání. Soudce se stranami zejména prozkoumá možnost urovnání sporu, a to i prostřednictvím mediace nebo rozhodčího řízení s využitím prostředků střediska uvedeného v článku 35.

3. V ústním řízení musí mít strany příležitost vysvětlit řádně svá stanoviska. Soud může se souhlasem stran rozhodnout, že se ústní řízení nebude konat.

Článek 53

Důkazní prostředky

1. V řízení před Soudem patří mezi důkazní prostředky zejména:

- a) výslech stran;
- b) žádosti o informace;
- c) předložení dokumentů;
- d) výslechy svědků;
- e) znalecké posudky;
- f) prohlídky na místě;
- g) srovnávací testy nebo experimenty;
- h) písemná přísežná prohlášení (čestná prohlášení).

2. Postup získávání takových důkazních materiálů se řídí jednacím řádem. Výslech svědků a znalců je veden Soudem a omezuje se na otázky, které jsou nezbytně nutné.

Článek 54

Důkazní břemeno

Aniž je dotčen čl. 24 odst. 2 a 3, nese důkazní břemeno strana, která se dokazovaných skutečností dovolává.

Článek 55

Obrácení důkazního břemene

1. Aniž je dotčen čl. 24 odst. 2 a 3, je-li předmětem patentu postup pro získání nového výrobku, má se za to, že pokud byl totožný výrobek vyroben bez souhlasu majitele patentu, stalo se tak patentovaným postupem, neprokáže-li se opak.

2. Zásada uvedená v odstavci 1 se uplatní i tehdy, kdy je vysoce pravděpodobné, že totožný výrobek byl vyroben patentovaným postupem a majitel patentu neměl navzdory přiměřenému úsilí možnost určit postup skutečně užitý k získání tohoto totožného výrobku.

3. Při poskytování důkazů o opaku se zohlední oprávněné zájmy žalovaného při ochraně jeho výrobních a obchodních tajemství.

KAPITOLA IV

Pravomoci Soudu

Článek 56

Obecné pravomoci Soudu

1. Soud může formou příkazu uložit opatření, nařídít postupy a nápravná opatření, které jsou stanoveny v této dohodě, a může pro tyto příkazy stanovit podmínky v souladu s jednacím řádem.

2. Soud řádně zohlední zájem stran a před vydáním příkazu dá každé straně příležitost k vyjádření, ledaže by to bylo neslučitelné s účinným výkonem takového příkazu.

Článek 57

Soudní znalci

1. Aniž je dotčena možnost stran předkládat znalecké posudky, Soud může kdykoli jmenovat soudního znalce za účelem poskytnutí znaleckých posudků pro konkrétní aspekty dané věci. Soud tomuto znalci poskytne veškeré informace nezbytné pro poskytnutí znaleckého posudku.

2. Za tímto účelem Soud v souladu s jednacím řádem vyhotoví orientační seznam znalců. Seznam je uložen u vedoucího soudní kanceláře.

3. U soudních znalců musí být zaručena nezávislost a nestrannost. Pravidla upravující střet zájmů platná pro soudce, uvedená v článku 7 statutu, se použijí na soudní znalce obdobně.

4. Znalecký posudek předložený soudním znalcem Soudu se poskytne stranám, které mají možnost se k němu vyjádřit.

Článek 58

Ochrana důvěrných informací

Na ochranu obchodního tajemství, osobních údajů nebo jiných důvěrných informací některé ze stran řízení nebo třetí osoby nebo k zamezení zneužití důkazů může Soud nařídit, aby shromažďování a použití důkazů v rámci řízení před Soudem bylo omezeno nebo zakázáno nebo aby přístup k nim byl omezen na konkrétní osoby.

Článek 59

Příkaz k předložení důkazů

1. Na návrh strany, která předložila přiměřeně dostupné důkazy dostačující k doložení jejích nároků a označila při dokládání těchto nároků konkrétní důkazy, které má pod kontrolou protistrana nebo třetí osoba, může Soud s výhradou ochrany důvěrných informací přikázat, aby protistrana nebo třetí osoba tyto důkazy předložila. Důsledkem tohoto příkazu není povinnost vypovídat či jinak jednat ve vlastní neprospěch.

2. Na návrh jedné ze stran může Soud za stejných podmínek, jaké jsou uvedeny v odstavci 1, přikázat, s výhradou ochrany důvěrných informací, zaslání bankovních, finančních nebo obchodních dokumentů, které jsou pod kontrolou protistrany.

Článek 60

Příkaz k zajištění důkazů a prohlídce objektu

1. Soud může i před zahájením řízení ve věci samé na návrh žalobce, který předložil přiměřeně dostupné důkazy na podporu tvrzení, že došlo nebo má dojít k porušení patentu, dát s výhradou ochrany důvěrných informací příkaz k okamžitým a účinným předběžným opatřením za účelem zajištění příslušných důkazů souvisejících s domnělým porušením patentu.

2. Tato opatření mohou zahrnovat podrobný popis, případně s odebráním vzorků, nebo fyzické zajištění výrobků porušujících patent a ve vhodných případech materiálů a prvků použitých při výrobě nebo distribuci těchto výrobků, jakož i související dokumentace.

3. Soud může i před zahájením řízení ve věci samé na návrh žalobce, který předložil důkazy na podporu svého tvrzení, že došlo nebo má dojít k porušení patentu, dát příkaz k prohlídce objektu. Prohlídku objektu provádí osoba jmenovaná Soudem v souladu s jednacím řádem.

4. Při prohlídce objektu není žalobce sám přítomen, avšak může jej zastupovat nezávislý odborník, jehož jméno musí být uvedeno v soudním příkazu.

5. Opatření se nařizují zejména v případech, kdy by jakékoli zdržení pravděpodobně způsobilo nenapravitelnou škodu majiteli patentu nebo kdy existuje prokazatelné nebezpečí zničení důkazů, a to i bez slyšení druhé strany, je-li to nezbytné.

6. Pokud jsou nařízena opatření k zajištění důkazů nebo prohlídce objektu bez slyšení druhé strany v dané věci, jsou dotčené strany neprodleně a nejpozději bezprostředně po provedení opatření informovány. Přezkum včetně práva na slyšení se provede na návrh dotčených stran s cílem rozhodnout v přiměřeně lhůtě po oznámení opatření, zda budou opatření upravena, zrušena nebo potvrzena.

7. Opatření k zajištění důkazů mohou být podmíněna složením přiměřené jistoty nebo rovnocenné záruky žalobcem, a to za účelem zajištění náhrady jakékoli újmy vzniklé žalovanému ve smyslu odstavce 9.

8. Soud zajistí, aby opatření k zajištění důkazů byla na návrh žalovaného zrušena nebo jiným způsobem přestala být účinná, aniž je tím dotčena náhrada škody, která může být požadována, pokud žalobce nepodá před Soudem ve lhůtě nejvýše 31 kalendářních nebo 20 pracovních dnů, podle toho, která lhůta je delší, žalobu vedoucí k rozhodnutí ve věci samé.

9. Pokud jsou opatření k zajištění důkazů zrušena nebo pokud skončí v důsledku jakéhokoli jednání nebo opomenutí žalobce, nebo pokud se následně prokáže, že nedošlo k žádnému porušení nebo hrozícímu porušení patentu, může Soud na návrh žalovaného žalobci přikázat, aby žalovanému poskytl přiměřenou náhradu jakékoli škody způsobené těmito opatřeními.

Článek 61

Zmrazení aktiv

1. Na návrh žalobce, který předložil přiměřeně dostupné důkazy na podporu tvrzení, že patent byl porušen nebo jeho porušení hrozí, může Soud i před zahájením řízení ve věci samé straně přikázat, aby se zdržela převádění jakýchkoli aktiv z území, které spadá do jeho působnosti, nebo obchodování s jakýmkoli aktivy, ať již se nacházejí na území v jeho působnosti, nebo nikoli.

2. Na opatření uvedená v tomto článku se použijí ustanovení čl. 60 odst. 5 až 9 obdobně.

Článek 62

Předběžná nebo zajišťovací opatření

1. Soud může formou příkazu vůči domnělému porušiteli patentu nebo zprostředkovateli, jehož služeb využívá domnělý porušitel patentu, vydat soudní zákaz směřující k zabránění bezprostředně hrozícímu porušení patentu, k předběžnému zakazu pokračování domnělého porušování patentu, případně i pod hrozbou opakované platby penále, nebo k tomu, že toto pokračování bude podmíněno složením jistoty k zajištění náhrady ve prospěch majitele práv.

2. Soud má možnost zvážit zájmy stran a zejména zohlednit případnou újmu vzniklou kterékoli z nich v důsledku vydání nebo odmítnutí vydání soudního zákazu.

3. Soud může rovněž nařídit zajištění nebo vydání výrobků podezřelých z porušení patentu tak, aby zabránil jejich vstup do obchodních kanálů nebo jejich pohybu v nich. Pokud žalobce prokáže, že by mohla být ohrožena náhrada škody, může Soud nařídit předběžné zajištění movitého a nemovitého majetku domnělého porušitele patentu včetně blokace jeho bankovních účtů a jiných aktiv.

4. Pokud jde o opatření uvedená v odstavcích 1 a 3, může Soud od žalobce požadovat, aby předložil veškeré rozumné důkazy, s cílem dostatečně se ujistit, že žalobce je majitelem práv a že jeho práva jsou porušována nebo jejich porušení bezprostředně hrozí.

5. Na opatření uvedená v tomto článku se použijí ustanovení čl. 60 odst. 5 až 9 obdobně.

Článek 63

Trvalé soudní zákazy

1. Pokud je přijato rozhodnutí, které shledává, že došlo k porušení patentu, může Soud vůči porušiteli vydat soudní zákaz, kterým se zakazuje další porušování patentu. Stejný zákaz může Soud vydat vůči zprostředkovateli, jehož služeb využívá k porušování patentu třetí osoba.

2. Za porušení zákazu uvedeného v odstavci 1 mohou být uloženy opakované platby penále splatné Soudu.

Článek 64

Nápravná opatření v řízení o porušení patentu

1. Aniž je dotčena náhrada škody, na kterou má poškozená strana nárok z důvodu porušení patentu, a bez jakékoli náhrady může Soud na návrh žalobce nařídit přijetí odpovídajících opatření ve vztahu k výrobkům, u nichž bylo shledáno porušení patentu, a ve vhodných případech ve vztahu k hlavním materiálům a nástrojům používaným při vytváření nebo výrobě těchto výrobků.

2. Tato opatření zahrnují:

a) prohlášení o porušení patentu;

b) stažení výrobků z obchodních kanálů;

c) úpravu výrobku tak, aby byla odstraněna vlastnost porušující patent;

d) konečné odstranění výrobků z obchodních kanálů, nebo

e) zničení výrobků nebo příslušných materiálů a nástrojů.

3. Soud nařídí, aby uvedená opatření byla provedena na náklady porušitele patentu, ledaže jsou dány zvláštní důvody, proč tak neučinit.

4. Při zvažování návrhu nápravných opatření podle tohoto článku Soud zohlední přiměřenost prostředků k nápravě, jež mají být nařízeny, ve vztahu k závažnosti porušení patentu, ochotu porušitele upravit materiály tak, aby nedocházelo k porušování patentu, jakož i zájmy třetích osob.

Článek 65

Rozhodnutí o platnosti patentu

1. Soud rozhodne o platnosti patentu na základě žaloby na zrušení patentu nebo protižaloby týkající se zrušení patentu.

2. Soud může patent zcela nebo zčásti zrušit pouze z důvodů uvedených v čl. 138 odst. 1 a čl. 139 odst. 2 Evropské patentové úmluvy.

3. Aniž je dotčen čl. 138 odst. 3 Evropské patentové úmluvy, týkají-li se důvody ke zrušení patentu jen částí patentu, omezí se patent odpovídající změnou nároků a částečně se zruší.

4. Má se za to, že v rozsahu, v němž byl zrušen, neměl patent od samého počátku účinky uvedené v člincích 64 a 67 Evropské patentové úmluvy.

5. Pokud Soud konečným rozhodnutím patent zcela nebo částečně zruší, zašle kopii rozhodnutí Evropskému patentovému úřadu a v případě evropského patentu národnímu patentovému úřadu každého dotčeného smluvního členského státu.

Článek 66

Pravomoci Soudu ve vztahu k rozhodnutím Evropského patentového úřadu

1. U žalob podaných podle čl. 32 odst. 1 písm. i) může Soud vykonávat veškeré pravomoci svěřené Evropskému patentovému úřadu v souladu s článkem 9 nařízení (EU) č. 1257/2012, včetně opravy záznamů v rejstříku pro jednotnou patentovou ochranu.

2. U žalob podaných podle čl. 32 odst. 1 písm. i) nesou strany odchýlně od článku 69 své náklady samy.

Článek 67

Pravomoc nařídit sdělení informací

1. Soud může na základě odůvodněného a přiměřeného návrhu žalobce a v souladu s jednacím řádem nařídit porušiteli patentu, aby žalobce informoval o:

- a) původu výrobků nebo postupů porušujících patent a o jejich distribučních kanálech;
- b) množství, která byla v případě výrobků porušujících patent vyrobena, zhotovena, dodána, obdržena nebo objednána, a o ceně těchto výrobků, a
- c) totožnosti všech třetích osob zapojených do výroby nebo distribuce výrobků porušujících patent nebo používaných v rámci postupu porušujícího patent.

2. Soud může v souladu s jednacím řádem rovněž nařídit jakékoli třetí osobě:

- a) u níž bylo shledáno, že v obchodním měřítku vlastní výrobky porušující patent nebo používá postup porušující patent;
- b) u níž bylo shledáno, že v obchodním měřítku poskytuje služby využívané při činnostech porušujících patent, nebo
- c) která byla označena osobou uvedenou v písmeni a) nebo b) jakožto osoba zapojená do výroby, zhotovování nebo distribuce výrobků porušujících patent nebo do postupů či poskytování služeb,

aby žalobci poskytly informace uvedené v odstavci 1.

Článek 68

Přiznání náhrady škody

1. Soud na návrh poškozené strany nařídí porušiteli, který byl vědomě zapojen do činnosti porušující patent nebo o tomto porušení mohl a měl vědět, aby poškozenému nahradil škodu ve výši přiměřené újmě, kterou poškozený v důsledku porušení patentu skutečně utrpěl.

2. Situace poškozeného se pokud možno uvede do stavu, v němž by se nacházel, pokud by k žádnému porušení patentu nedošlo. Porušitel patentu nesmí z porušení získat žádnou výhodu. Náhrada škody však nesmí plnit trestní funkci.

3. Při rozhodování o náhradě škody Soud:

- a) zohlední všechny vhodné aspekty, jako například negativní hospodářské dopady, včetně ušlého zisku, které poškozený utrpěl, veškerý neoprávněný zisk porušitele patentu, a ve vhodných případech jiné než ekonomické aspekty, jako například morální újmu způsobenou poškozenému porušením patentu, nebo
- b) může jako alternativní řešení k písmeni a) ve vhodných případech stanovit výši škody v podobě jednorázového odškodnění na základě prvků, jako je minimální výše poplatků nebo licenčních poplatků, na něž by žalobci vznikl nárok, pokud by porušitel požádal o povolení k využívání daného patentu.

4. Pokud se porušitel patentu do činnosti porušující patent nezapojil vědomě nebo tak, že o porušení patentu vědět nemohl a ani neměl, může Soud nařídit vrácení zisku nebo zaplacení náhrady.

Článek 69

Náklady soudního řízení

1. Rozumné a přiměřené náklady soudního řízení a jiné výdaje vynaložené stranou, která byla ve sporu úspěšná, obvykle nese do výše, jejíž horní hranice je stanovena v souladu s jednacím řádem, strana, která ve sporu nebyla úspěšná, ledaže je v zájmu spravedlnosti třeba odlišná úprava.

2. V případě pouze částečného úspěchu některé ze stran nebo za výjimečných okolností může Soud nařídit, aby byly náklady rozděleny rovným dílem nebo aby strany hradily každá své vlastní náklady.

3. Každá strana by měla uhradit veškeré zbytečné náklady, které způsobila Soudu nebo druhé straně.

4. Na návrh žalované strany může Soud žalobci nařídit, aby složil přiměřenou jistotu k zajištění nákladů soudního řízení a jiných výdajů vzniklých žalovanému, za něž může být žalobce odpovědný, a to zejména v případech uvedených v člancích 59 až 62.

Článek 70

Soudní poplatky

1. Strany účastníci se řízení před Soudem hradí soudní poplatky.

2. Soudní poplatky se hradí předem, ledaže jednacím řád stanoví jinak. Strana, která neuhradila předepsaný soudní poplatek, může být vyloučena z další účasti na řízení.

Článek 71

Právní pomoc

1. Strana, která je fyzickou osobou a zcela nebo zčásti není schopna hradit náklady řízení, může kdykoli požádat o právní pomoc. Podmínky pro poskytování právní pomoci stanoví jednacím řád.

2. Soud rozhodne v souladu s jednacím řádem, zda by právní pomoc měla být poskytnuta v plném rozsahu nebo částečně, nebo zda by měla být odmítnuta.

3. Správní výbor stanoví na návrh Soudu rozsah právní pomoci a pravidla pro úhradu nákladů s ní spojených.

Článek 72

Promlčecí lhůty

Aniž je dotčen čl. 24 odst. 2 a 3, nelze žaloby související se všemi druhy finančních náhrad podávat po uplynutí pěti let ode dne, kdy se žalobce dozvěděl nebo mohl a měl dozvědět o poslední skutečnosti, na níž je žaloba založena.

KAPITOLA V

Odvolání

Článek 73

Odvolání

1. Odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně může být podáno u odvolacího soudu kteroukoli stranou, která byla ve svém podání zcela nebo zčásti neúspěšná, a to do dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí.

2. Odvolání proti příkazu soudu prvního stupně může být podáno u odvolacího soudu kteroukoli stranou, která byla ve svém podání zcela nebo zčásti neúspěšná:

a) u příkazů uvedených v čl. 49 odst. 5 a člancích 59 až 62 a 67 do 15 kalendářních dnů od oznámení příkazu žalobci;

b) u jiných příkazů, než jsou příkazy uvedené v písmeni a):

i) zároveň s odvoláním proti rozhodnutí, nebo

ii) poskytne-li Soud lhůtu pro odvolání, do 15 dnů od oznámení příslušného rozhodnutí Soudem.

3. Odvolání proti rozhodnutí nebo příkazu soudu prvního stupně se může týkat právních i skutkových otázek.

4. Nové skutečnosti a nové důkazy mohou být předloženy pouze v souladu s jednacím řádem a pouze v případě, že jejich předložení příslušnou stranou nemohlo být přiměřeně očekáváno během řízení před soudem prvního stupně.

Článek 74

Účinky odvolání

1. Odvolání nemá odkladný účinek, ledaže odvolací soud rozhodne jinak na základě odůvodněného návrhu jedné ze stran. Jednacím řád musí obsahovat záruky, že takové rozhodnutí je učiněno neprodleně.

2. Bez ohledu na odstavec 1 má odvolání proti rozhodnutí o žalobách nebo protižalobách na zrušení patentu a o žalobách podle čl. 32 odst. 1 písm. i) vždy odkladný účinek.

3. Odvolání proti příkazům uvedeným v čl. 49 odst. 5 a člancích 59 až 62 nebo 67 nebrání v pokračování hlavního řízení. Soud prvního stupně nicméně nepřijme rozhodnutí v hlavním řízení, dokud nebylo vydáno rozhodnutí odvolacího soudu ve věci příkazu napadeného odvoláním.

Článek 75

Rozhodnutí o odvolání a vrácení věci k opětovnému projednání

1. Pokud je odvolání podle článku 73 opodstatněné, zruší odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně a vydá konečné rozhodnutí. Odvolací soud může ve výjimečných případech a v souladu s jednacím řádem vrátit soudu prvního stupně věc zpět k opětovnému projednání a k rozhodnutí.

2. Je-li věc vrácena soudu prvního stupně k opětovnému projednání podle odstavce 1, je soud prvního stupně vázán právním názorem obsaženým v rozhodnutí odvolacího soudu.

KAPITOLA VI

Rozhodnutí

Článek 76

Základ pro rozhodnutí a právo na vyjádření

1. Soud je vázán rozsahem návrhu, který strany předloží, a nepřizná jim více, než požadují.
2. Rozhodnutí ve věci samé mohou být založena pouze na důvodech, skutečnostech a důkazech, které strany předložily nebo které byly v řízení použity na základě příkazu Soudu a k nimž strany měly možnost se vyjádřit.
3. Soud hodnotí důkazy svobodně a nezávisle.

Článek 77

Formální požadavky

1. Rozhodnutí a příkazy Soudu musí obsahovat odůvodnění a vydávají se v písemné formě v souladu s jednacím řádem.
2. Rozhodnutí a příkazy Soudu se vydávají v jazyce řízení.

Článek 78

Rozhodnutí Soudu a odlišná stanoviska

1. Rozhodnutí a příkazy Soudu se přijímají většinou soudců senátu v souladu se statutem. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího soudce.
2. Za výjimečných okolností může každý soudce senátu vyjádřit své odlišné stanovisko odděleně od rozhodnutí Soudu.

Článek 79

Smír

Strany mohou kdykoli během řízení uzavřít svůj spor smírem, který Soud potvrdí rozhodnutím. Smírem nelze zrušit nebo omezit patent.

Článek 80

Zveřejnění rozhodnutí

Soud může na návrh žalobce a na náklady porušitele nařídit vhodná opatření pro šíření informací týkajících se rozhodnutí Soudu, včetně zveřejnění rozhodnutí a jeho úplné nebo částečné uveřejnění ve veřejných sdělovacích prostředcích.

Článek 81

Obnova řízení

1. Odvolací soud může výjimečně vyhovět návrhu na obnovu řízení po vydání konečného rozhodnutí Soudu, pokud:
 - a) strana navrhuující obnovu řízení zjistí skutečnost, jež svou povahou může představovat rozhodující faktor a jež nebyla v době vydání rozhodnutí této straně známa; takovému návrhu lze vyhovět pouze na základě skutku, který byl konečným rozhodnutím vnitrostátního soudu označen za trestný čin, nebo
 - b) došlo k zásadnímu procesnímu pochybení, zejména v případě, že žalovanému, který se nedostavil k jednání před Soudem, nebyl doručen dokument, jímž bylo zahájeno řízení, nebo rovnocenný dokument s dostatečným předstihem a způsobem, který by mu umožnil zajistit si obhajobu.

2. Návrh na obnovu řízení se podává do 10 let ode dne vydání rozhodnutí, avšak nejpozději do dvou měsíců ode dne zjištění nové skutečnosti nebo procesního pochybení. Takový návrh nemá odkladný účinek, ledaže odvolací soud rozhodne jinak.

3. Pokud je návrh na obnovu řízení opodstatněný, odvolací soud v souladu s jednacím řádem zkoumané rozhodnutí zcela nebo zčásti zruší a znovu zahájí řízení za účelem nového soudního jednání a rozhodnutí.

4. Osoby využívající patenty, které jsou předmětem přezkoumávaného rozhodnutí, jednající v dobré víře by měly být oprávněny pokračovat v jejich využívání.

Článek 82

Výkon rozhodnutí a příkazů

1. Rozhodnutí a příkazy Soudu jsou vykonatelné ve všech smluvních členských státech. K rozhodnutí Soudu se připojuje příkaz k jeho výkonu.

2. Výkon rozhodnutí může být podmíněn složením jistoty nebo poskytnutím rovnocenné záruky k zajištění náhrady za utrpěnou škodu, a to zejména v případě soudních zákazů.

3. Aniž je dotčena tato dohoda a statut, řídí se vykonávací řízení právem smluvního členského státu, v němž se rozhodnutí vykonává. Rozhodnutí Soudu se vykonává za stejných podmínek jako rozhodnutí vydané ve smluvním členském státě, v němž se rozhodnutí vykonává.

4. Pokud některá strana nesplní podmínky příkazu Soudu, mohou jí být uloženy opakované platby penále ve prospěch Soudu. Výše jednotlivých plateb penále musí být přiměřená významu příkazu, který má být vykonán, a není jí dotčeno právo dotyčné strany požadovat náhradu škody nebo složení jistoty.

ČÁST IV

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 83

Přechodný režim

1. Během přechodného období sedmi let od vstupu této dohody v platnost lze žaloby na porušení nebo na zrušení evropského patentu nebo žaloby na porušení nebo prohlášení neplatnosti dodatkového ochranného osvědčení vydaného pro výrobek chráněný evropským patentem nadále podávat u vnitrostátních soudů nebo jiných příslušných vnitrostátních orgánů.

2. Žaloba projednávaná u vnitrostátního soudu na konci přechodného období není uplynutím tohoto období dotčena.

3. Nebyla-li dosud podána žaloba u Soudu, má majitel evropského patentu uděleného před uplynutím přechodného období podle odstavce 1 a případně podle odstavce 5, nebo přihlašovatel, který podal evropskou patentovou přihlášku před uplynutím přechodného období podle odstavce 1 a případně podle odstavce 5, jakož i majitel dodatkového ochranného osvědčení vydaného pro výrobek chráněný evropským patentem možnost rozhodnout se, že bude vyňat z výlučné pravomoci Soudu. Za tímto účelem oznámí své rozhodnutí o vynětí soudní kanceláři nejpozději jeden měsíc před uplynutím přechodného období. Toto vynětí nabývá účinku dnem zanesení do rejstříku.

4. Nebyla-li dosud podána žaloba u vnitrostátního soudu, mohou majitelé evropského patentu a žadatelé o něj, nebo majitelé dodatkového ochranného osvědčení vydaného pro výrobek chráněný evropským patentem, kteří se rozhodli pro vynětí z pravomoci Soudu podle odstavce 3, toto své rozhodnutí vzít zpět. V takovém případě o tom informují soudní kancelář. Toto zpětvzetí rozhodnutí nabývá účinku dnem zanesení do rejstříku.

5. Správní výbor zahájí pět let od vstupu této dohody v platnost rozsáhlé konzultace s uživateli patentového systému a průzkum o počtu evropských patentů a dodatkových ochranných osvědčení vydaných pro výrobky chráněné evropským patentem, ohledně nichž jsou u vnitrostátních soudů v souladu s odstavcem 1 stále projednávány žaloby na porušení, zrušení nebo prohlášení neplatnosti patentu, o příčinách tohoto stavu a jeho důsledcích. Správní výbor může na základě této konzultace a stanoviska Soudu rozhodnout o prodloužení přechodného období až o sedm let.

ČÁST V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 84

Podpis, ratifikace a přistoupení

1. Dohoda je otevřena k podpisu všem členským státům dne 19. února 2013.

2. Tato dohoda podléhá ratifikaci v souladu s ústavními požadavky jednotlivých členských států. Ratifikační listiny budou uloženy u Generálního sekretariátu Rady Evropské unie (dále jen „depozitář“).

3. Každý členský stát, který podepsal tuto dohodu, oznámí její ratifikaci Evropské komisi v okamžiku uložení své ratifikační listiny v souladu s čl. 18 odst. 3 nařízení (EU) č. 1257/2012.

4. Dohoda je otevřena k přistoupení všem členským státům. Listiny o přistoupení budou uloženy u depozitáře.

Článek 85

Úkoly depozitáře

1. Depozitář vydává ověřené kopie této dohody a předává je vládám všech členských států, které dohodu podepsaly nebo k ní přistoupily.

2. Depozitář oznámí vládám členských států, jež dohodu podepsaly nebo k ní přistoupily:

a) každý podpis;

b) uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení;

c) den vstupu této dohody v platnost.

3. Depozitář tuto dohodu zaregistruje u sekretariátu Organizace spojených národů.

Článek 86**Doba platnosti dohody**

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.

Článek 87**Revize**

1. Sedm let od vstupu této dohody v platnost nebo poté, co Soud vydá 2 000 rozhodnutí ve věci porušení patentů, podle toho, co nastane později, a v případě potřeby v pravidelných intervalech po tomto dni přistoupí správní výbor k rozsáhlým konzultacím s uživateli patentového systému ohledně fungování, účinnosti a nákladové efektivity Soudu a ohledně důvěry uživatelů patentového systému v kvalitu rozhodnutí Soudu. Na základě těchto konzultací a stanoviska Soudu může správní výbor rozhodnout o revizi této dohody za účelem zlepšení fungování Soudu.

2. Správní výbor může tuto dohodu změnit za účelem jejího uvedení do souladu s mezinárodní smlouvou týkající se patentů nebo s právem Unie.

3. Rozhodnutí správního výboru přijaté na základě odstavců 1 a 2 nenabude účinku, pokud některý smluvní členský stát na základě svých příslušných vnitrostátních rozhodovacích postupů do 12 měsíců ode dne přijetí rozhodnutí prohlásí, že si jím nepřeje být vázán. V takovém případě je svolána konference smluvních členských států o revizi této dohody.

Článek 88**Jazyky dohody**

1. Tato dohoda je vypracována v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, francouzském a německém, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

2. Znění této dohody vypracovaná v úředních jazycích smluvních členských států, které nejsou uvedeny v odstavci 1, se považují za úřední znění, pokud byla schválena správním výborem. V případě odlišností mezi jednotlivými zněními mají přednost znění uvedená v odstavci 1.

Článek 89**Vstup v platnost**

1. Tato dohoda vstupuje v platnost dne 1. ledna 2014, nebo prvním dnem čtvrtého měsíce následujícího po uložení třinácté ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení v souladu s článkem 84, pokud mezi nimi budou listiny tří států, v nichž bylo v platnosti nejvíce evropských patentů v roce předcházejícím roku podpisu dohody, nebo prvním dnem čtvrtého měsíce po vstupu v platnost změn nařízení (EU) č. 1215/2012, pokud jde o jeho vztah k této dohodě, podle toho, co nastane nejpozději.

2. Všechny ratifikace nebo přistoupení provedené po dni vstupu této dohody v platnost nabývají účinku prvním dnem čtvrtého měsíce po uložení ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení.

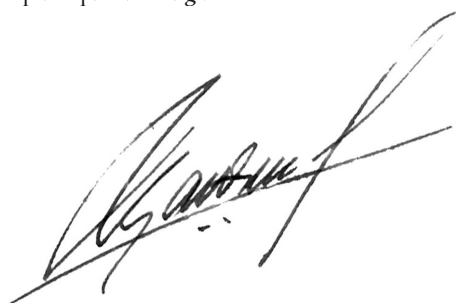
Na důkaz čehož připojili níže podepsaní k tomu zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V Bruselu dne devatenáctého února roku dva tisíce třináct v angličtině, francouzštině a němčině, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivech Generálního sekretariátu Rady Evropské unie.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien
For the Kingdom of Belgium

За Република България
Für die Republik Bulgarien
For the Republic of Bulgaria
Pour la République de Bulgarie

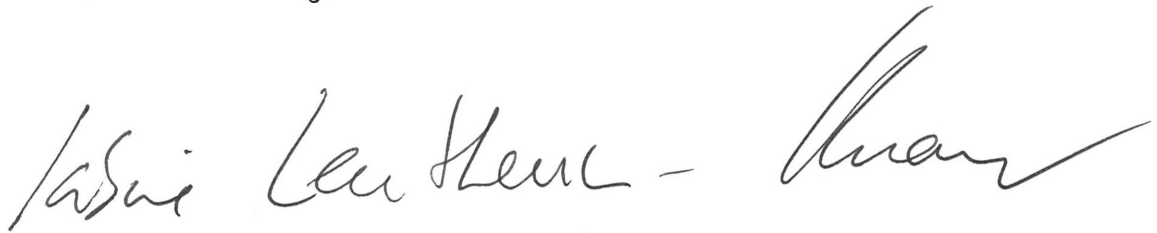
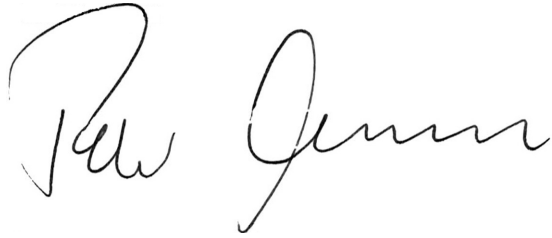
Za Českou republiku
Für die Tschechische Republik
For the Czech Republic
Pour la République tchèque

For Kongeriget Danmark
Für das Königreich Dänemark
For the Kingdom of Denmark
Pour le Royaume du Danemark

Für die Bundesrepublik Deutschland
For the Federal Republic of Germany
Pour la République fédérale d'Allemagne

Eesti Vabariigi nimel
Für die Republik Estland
For the Republic of Estonia
Pour la République d'Estonie

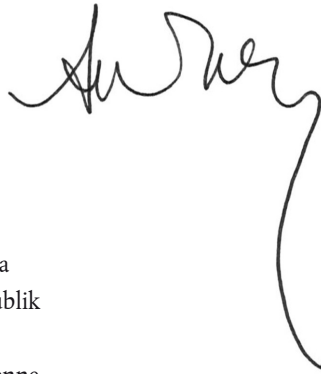
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland
Für Irland
Pour l'Irlande

Για την Ελληνική Δημοκρατία
Für die Hellenische Republik
For the Hellenic Republic
Pour la République hellénique

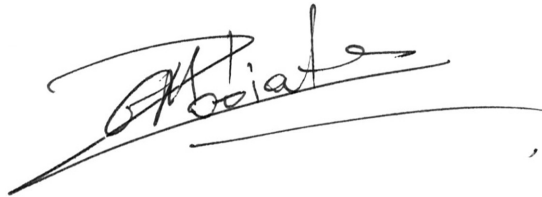
Pour la République française
Für die Französische Republik
For the French Republic

Per la Repubblica italiana
Für die Italienische Republik
For the Italian Republic
Pour la République italienne

Για την Κυπριακή Δημοκρατία
Für die Republik Zypern
For the Republic of Cyprus
Pour la République de Chypre

Latvijas Republikas vārdā –
Für die Republik Lettland
For the Republic of Latvia
Pour la République de Lettonie

Lietuvos Respublikos vardu
Für die Republik Litauen
For the Republic of Lithuania
Pour la République de Lituanie

Pour le Grand-Duché de Luxembourg
Für das Grossherzogtum Luxemburg
For the Grand Duchy of Luxembourg

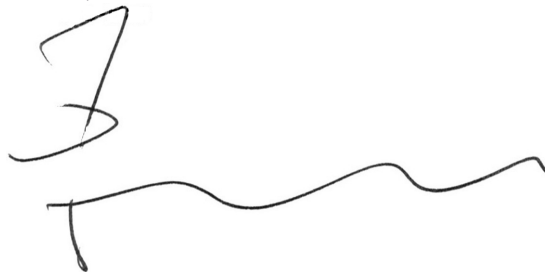
Magyarország részéről
Für Ungarn
For Hungary
Pour la Hongrie

Għal Malta
Für Malta
For Malta
Pour Malte

Voor het Koninkrijk der Nederlanden
Für das Königreich der Niederlande
For the Kingdom of the Netherlands
Pour le Royaume des Pays-Bas

Für die Republik Österreich
For the Republic of Austria
Pour la République d'Autriche

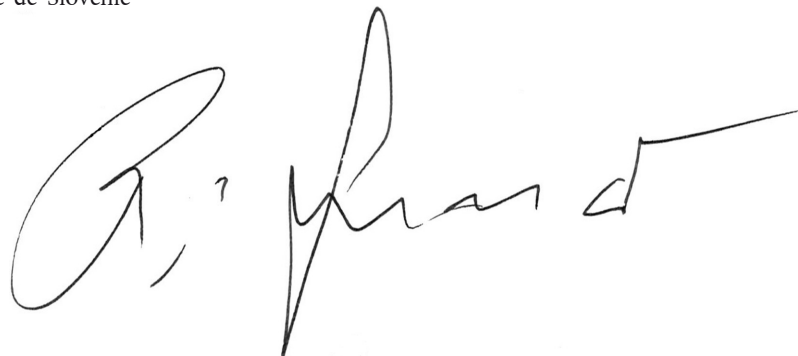
Pela República Portuguesa
Für die Portugiesische Republik
For the Portuguese Republic
Pour la République portugaise

Pentru România
Für Rumänien
For Romania
Pour la Roumanie

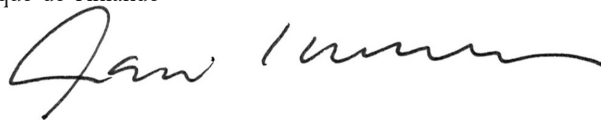
Za Republiko Slovenijo
Für die Republik Slowenien
For the Republic of Slovenia
Pour la République de Slovénie

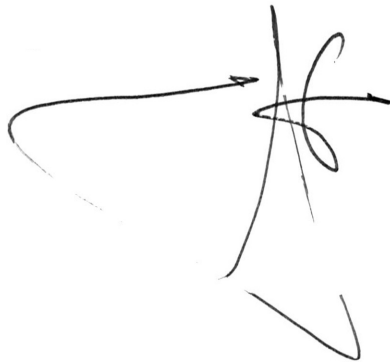
Za Slovenskú republiku
Für die Slowakische Republik
For the Slovak Republic
Pour la République slovaque

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland
Für die Republik Finnland
For the Republic of Finland
Pour la République de Finlande

För Konungariket Sverige
Für das Königreich Schweden
For the Kingdom of Sweden
Pour le Royaume de Suède

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Für das Vereinigte Königreich-Grossbritannien und Nordirland
Pour le Royaume-Uni-de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord

PŘÍLOHA I

STATUT JEDNOTNÉHO PATENTOVÉHO SOUDU

Článek 1

Oblast působnosti statutu

Tento statut obsahuje institucionální a finanční ustanovení pro Jednotný patentový soud zřízený podle článku 1 dohody.

KAPITOLA I

SOUDCI

Článek 2

Způsobilost soudců

1. Soudcem může být jmenována osoba, která je státním příslušníkem smluvního členského státu a splňuje podmínky uvedené v článku 15 dohody a v tomto statutu.
2. Soudce musí dobře ovládat alespoň jeden úřední jazyk Evropského patentového úřadu.
3. Zkušenosti s patentovými spory, které je třeba prokázat při jmenování podle čl. 15 odst. 1 dohody, lze získat odbornou přípravou podle čl. 11 odst. 4 písm. a) tohoto statutu.

Článek 3

Jmenování soudců

1. Soudci jsou jmenováni postupem uvedeným v článku 16 dohody.
2. Nabídky na neobsazená místa jsou veřejně vyhlášovány s uvedením příslušných kritérií způsobilosti ve smyslu článku 2. Poradní výbor vydává stanovisko ke vhodnosti kandidátů na výkon funkce soudce Soudu. Ve stanovisku je uveden seznam nejvhodnějších kandidátů. Seznam obsahuje alespoň dvakrát více kandidátů, než je počet neobsazených míst. V nezbytných případech může poradní výbor doporučit, aby se kandidát na funkci soudce před rozhodnutím o jmenování zúčastnil odborné přípravy v oblasti patentových sporů podle čl. 11 odst. 4 písm. a).
3. Při jmenování soudců zajistí správní výbor nejvyšší úroveň právní a technické odbornosti a vyvážené složení Soudu na co nejširším zeměpisném základě z řad státních příslušníků smluvních členských států.
4. Správní výbor jmenuje tolik soudců, kolik je jich potřeba pro řádné fungování Soudu. Správní výbor nejprve jmenuje takový počet soudců, který je nezbytný pro ustavení alespoň jednoho senátu v každé komoře soudu prvního stupně a alespoň dvou senátů odvolacího soudu.
5. V rozhodnutí správního výboru, kterým jsou jmenováni soudci s právnickou kvalifikací na plný nebo částečný pracovní úvazek a soudci s technickou kvalifikací na plný pracovní úvazek, je uveden stupeň Soudu nebo příslušná komora soudu prvního stupně, pro které jsou jednotliví soudci jmenováni, a technická oblast nebo oblasti, pro které je jmenován soudce s technickou kvalifikací.
6. Soudci s technickou kvalifikací na částečný pracovní úvazek jsou jmenováni jako soudci Soudu a zahrnuti do sboru soudců na základě své konkrétní kvalifikace a zkušeností. Jmenování těchto soudců Soudu musí zajišťovat pokrytí všech technických oblastí.

Článek 4

Funkční období soudců

1. Soudci jsou jmenováni na funkční období šesti let, které začíná dnem stanoveným ve jmenovací listině. Mohou být jmenováni opakovaně.
2. Není-li ve jmenovací listině tento den stanoven, začíná funkční období dnem jejího vystavení.

Článek 5

Jmenování členů poradního výboru

1. Každý smluvní členský stát navrhne jednoho člena poradního výboru, který splňuje požadavky uvedené v čl. 14 odst. 2 dohody.
2. Členové poradního výboru jsou jmenováni správním výborem po vzájemné dohodě.

Článek 6

Přísaha

Soudce je povinen před nastoupením do funkce složit na veřejném soudním zasedání přísahu, že bude svou funkci vykonávat nestranně a podle svého nejlepšího svědomí a že bude zachovávat tajnost porad Soudu.

Článek 7

Nestrannost

1. Bezprostředně po složení přísahy soudce podepíše prohlášení, kterým se slavnostně zavazuje, že bude během výkonu své funkce i po jeho ukončení dodržovat povinnosti vyplývající z této funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání, pokud jde o přijímání určitých funkcí nebo výhod po uplynutí funkčního období.
2. Soudce se nesmí účastnit řízení ve věci, v níž:
 - a) působil jako poradce;
 - b) byl stranou nebo jednal ve prospěch jedné ze stran;
 - c) byl požádán, aby se vyjádřil jako člen soudu, tribunálu, odvolacího senátu, rozhodčího nebo mediačního senátu, vyšetřovací komise nebo v jiné úloze;
 - d) má na věci nebo ve vztahu k jedné ze stran osobní nebo finanční zájem, nebo
 - e) je s jednou ze stran nebo s jedním ze zástupců stran v příbuzenském vztahu.
3. Jestliže se soudce z určitého zvláštního důvodu domnívá, že by se neměl účastnit projednávání nebo rozhodování nebo posuzování v určité věci, uvědomí o tom předsedu odvolacího soudu nebo, pokud se jedná o soudce soudu prvního stupně, předsedu soudu prvního stupně. Jestliže se předseda odvolacího soudu nebo, v případě soudců soudu prvního stupně, předseda soudu prvního stupně, z určitého zvláštního důvodu domnívá, že se některý soudce nemá účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, vypracuje o tom písemné odůvodnění a oznámí jej dotyčnému soudci.

4. Kterákoli strana může vznést námitku proti účasti soudce na řízení z některého z důvodů uvedených v odstavci 2, nebo pokud lze soudce z dobrých důvodů podezřívat ze zaujatosti.
5. V případě obtíží při uplatňování tohoto článku rozhoduje předsednictvo v souladu s jednacím řádem. Dotyčný soudce je vyslechnut, avšak neúčastní se rozhodování.

Článek 8

Imunita soudců

1. Soudci jsou vyňati z pravomoci soudů. Pokud jde o úkony spojené s výkonem jejich funkce, jsou z pravomoci soudů vyňati i po skončení svých funkcí.
2. Předsednictvo je může této imunity zbavit.
3. Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v kterémkoli smluvním členském státě postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti soudcům nejvyšších soudních instancí v tomto státě.
4. Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie se vztahuje na soudce Soudu, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se vynětí soudců z pravomoci soudů, která jsou uvedena v tomto statutu.

Článek 9

Skončení funkčního období

1. Funkce soudce zaniká, kromě nahrazení soudce po uplynutí jeho funkčního období podle článku 4 nebo úmrtí, jeho odstoupením.
2. V případě odstoupení soudce se dopis o odstoupení zasílá předsedovi odvolacího soudu nebo, jedná-li se o soudce soudu prvního stupně, předsedovi soudu prvního stupně s tím, aby jej předložil předsedovi správního výboru.
3. Mimo případy, na které se použije článek 10, vykonává soudce svou funkci, dokud se jí neujme jeho nástupce.
4. Všechna neobsazená místa se obsazují jmenováním nového soudce na zbývající část funkčního období jeho předchůdce.

Článek 10

Odvolání z funkce

1. Soudce může být zbaven funkce nebo jiných požitků z ní vyplývajících pouze rozhodnutím předsednictva o tom, že již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající z jeho funkce. Dotyčný soudce je vyslechnut, avšak neúčastní se rozhodování.
2. Vedoucí soudní kanceláře Soudu sdělí toto rozhodnutí předsedovi správního výboru.
3. V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho funkce se místo soudce stává neobsazeným oznámením tohoto rozhodnutí.

Článek 11

Odborná příprava

1. V rámci odborného vzdělávání podle článku 19 dohody se stanoví vhodná a pravidelná odborná příprava soudců. Předsednictvo přijme předpisy pro odbornou přípravu zajišťující provádění a celkovou soudržnost rámce odborného vzdělávání.

2. Rámec odborného vzdělávání slouží jako platforma pro výměnu odborných znalostí a jako fórum pro diskuse, zejména prostřednictvím:

- a) organizování kurzů, konferencí, seminářů, pracovních schůzek a symposií;
- b) spolupráce s mezinárodními organizacemi a vzdělávacími institucemi v oblasti duševního vlastnictví, a
- c) prosazování a podpory dalšího odborného vzdělávání.

3. Bude vypracován roční pracovní program a hlavní směry odborné přípravy, které budou obsahovat roční plán odborného vzdělávání pro každého soudce s určením hlavních potřeb daného soudce v této oblasti v souladu s předpisy pro odbornou přípravu.

4. Dále bude rámec odborného vzdělávání:

- a) zajišťovat vhodnou odbornou přípravu uchazečů o funkci soudce a nově jmenovaných soudců Soudu;
- b) podporovat projekty zaměřené na usnadnění spolupráce mezi zástupci, patentovými zástupci a Soudem.

Článek 12

Odměňování

Správní výbor stanoví odměnu předsedy odvolacího soudu, předsedy soudu prvního stupně, soudců, vedoucího soudní kanceláře, zástupce vedoucího soudní kanceláře a zaměstnanců.

KAPITOLA II

USTANOVENÍ O ORGANIZACI SOUDU

ODDÍL 1

Společná ustanovení

Článek 13

Předseda odvolacího soudu

1. Předseda odvolacího soudu je volen všemi soudci odvolacího soudu z jejich řad na období tří let. Předsedou odvolacího soudu může být poté znovu zvolen ještě dvakrát.
2. Předseda odvolacího soudu je volen v tajném hlasování. Soudce, který obdrží nadpoloviční většinu hlasů, je zvolen. Neobdrží-li žádný soudce nadpoloviční většinu hlasů, uskuteční se druhé hlasování a zvolen je ten soudce, který obdrží většinu hlasů.
3. Předseda odvolacího soudu řídí soudní činnost a správu odvolacího soudu a předsedá odvolacímu soudu při jednáních v plénu.
4. Uvolní-li se místo předsedy odvolacího soudu před uplynutím jeho funkčního období, zvolí se jeho nástupce na zbývající část funkčního období.

Článek 14

Předseda soudu prvního stupně

1. Předseda soudu prvního stupně je volen všemi soudci soudu prvního stupně na plný pracovní úvazek z jejich řad na období tří let. Předsedou soudu prvního stupně může být poté znovu zvolen ještě dvakrát.

2. První předseda soudu prvního stupně musí být státním příslušníkem smluvního členského státu, ve kterém se nachází sídlo ústřední komory.
3. Předseda soudu prvního stupně řídí soudní činnost a správu soudu prvního stupně.
4. Ustanovení čl. 13 odst. 2 a 4 se použijí na předsedu soudu prvního stupně obdobně.

Článek 15

Předsednictvo

1. Předsednictvo se skládá z předsedy odvolacího soudu, který stojí v jeho čele, předsedy soudu prvního stupně, dvou soudců odvolacího soudu zvolených z jejich řad, tří soudců soudu prvního stupně na plný pracovní úvazek zvolených z jejich řad a z vedoucího soudní kanceláře jako člena bez hlasovacího práva.
2. Předsednictvo plní své povinnosti v souladu s tímto statutem. Aniž jsou dotčeny jeho pravomoci, může předsednictvo svěřit některé své úkoly jednomu ze svých členů.
3. Předsednictvo odpovídá za řízení Soudu a zejména:
 - a) vypracovává návrhy týkající se změny jednacího řádu v souladu s článkem 41 dohody a návrhy týkající se finančního řádu Soudu;
 - b) sestavuje roční rozpočet, roční účetní závěrku a výroční zprávu Soudu a předkládá je rozpočtovému výboru;
 - c) vypracovává hlavní směry programu odborné přípravy soudců a dohlíží nad jeho prováděním;
 - d) rozhoduje o jmenování a odvolání vedoucího soudní kanceláře a zástupce vedoucího soudní kanceláře;
 - e) stanoví pravidla, jimiž se řídí soudní kancelář včetně jejích poboček;
 - f) vydává stanovisko v souladu s čl. 83 odst. 5 dohody.
4. Rozhodnutí předsednictva uvedená v člancích 7, 8, 10 a 22 jsou přijímána bez účasti vedoucího soudní kanceláře.
5. Rozhodnutí předsednictva jsou platná pouze, pokud jsou při jejich přijímání přítomni všichni jeho členové nebo jejich řádní zástupci. Rozhodnutí se přijímají většinou hlasů.

Článek 16

Zaměstnanci

1. Úředníci a ostatní zaměstnanci Soudu mají za úkol být nápomocni předsedovi odvolacího soudu, předsedovi soudu prvního stupně, soudcům a vedoucímu soudní kanceláře. Jsou podřízeni vedoucímu soudní kanceláře, a to pod vedením předsedy odvolacího soudu a předsedy soudu prvního stupně.
2. Správní výbor vypracuje služební řád úředníků a jiných zaměstnanců Soudu.

Článek 17

Soudní prázdniny

1. Po konzultaci s předsednictvem stanoví předseda odvolacího soudu délku soudních prázdnin a pravidla pro dodržování státních svátků.

2. V průběhu soudních prázdnin může funkci předsedy odvolacího soudu a předsedy soudu prvního stupně vykonávat kterýkoli soudce, jehož k tomu příslušný předseda vyzve. V naléhavých případech může předseda odvolacího soudu soudce svolat.
3. Předseda odvolacího soudu nebo předseda soudu prvního stupně může v určitých situacích povolit nepřítomnost soudcům odvolacího soudu, respektive soudcům soudu prvního stupně.

ODDÍL 2

Soud prvního stupně

Článek 18

Zřízení a zrušení místní nebo regionální komory

1. Žádost jednoho nebo více smluvních členských států o zřízení místní nebo regionální komory se podává předsedovi správního výboru. V žádosti se uvede sídlo místní nebo regionální komory.
2. Rozhodnutí správního výboru o zřízení místní nebo regionální komory obsahuje údaj o počtu soudců dané komory a je veřejné.
3. Správní výbor rozhodne o zrušení místní nebo regionální komory na žádost smluvního členského státu, na jehož území se nachází místní komora, nebo na žádost smluvních států, které sdílejí danou regionální komoru. V rozhodnutí o zrušení místní nebo regionální komory je stanoven den, po kterém nemohou být dané komoře předkládány nové věci, a den, k němuž daná komora zanikne.
4. Ke dni, k němuž místní nebo regionální komora zanikne, jsou soudci přidělení k této místní nebo regionální komoře přidělení k ústřední komoře a věci projednávané před touto místní nebo regionální komorou se spolu s pobočkou soudní kanceláře a veškerou její dokumentací převádějí k ústřední komoře.

Článek 19

Senáty

1. Složení senátů a přidělování věcí jednotlivým senátům v rámci komor se řídí jednacím řádem. Jeden soudce senátu je v souladu s jednacím řádem jmenován předsedajícím soudcem.
2. Senát může v souladu s jednacím řádem pověřit některými funkcemi jednoho nebo více svých soudců.
3. V souladu s jednacím řádem lze určit pro každou komoru stálého soudce, který se zabývá naléhavými věcmi.
4. Projednává-li věc samosoudce v souladu s čl. 8 odst. 7 dohody nebo stálý soudce v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, plní tento soudce všechny funkce senátu.
5. Jeden soudce senátu vystupuje v souladu s jednacím řádem jako zpravodaj.

Článek 20

Sbor soudců

1. Vedoucí soudní kanceláře sestavuje seznam jmen soudců zahrnutých do sboru soudců. V seznamu jsou u každého soudce uvedeny alespoň jazykové znalosti, technická oblast a zkušenosti, jakož i věci dříve projednávané tímto soudcem.

2. V žádosti o přidělení soudce ze sboru soudců zaslané předsedovi soudu prvního stupně se uvede zejména předmět dané věci, úřední jazyk Evropského patentového úřadu používaný soudci senátu, jazyk řízení a požadovaná technická oblast.

ODDÍL 3

Odvolací soud

Článek 21

Senáty

1. Složení senátů a přidělování věcí jednotlivým senátům se řídí jednacím řádem. Jeden soudce senátu je v souladu s jednacím řádem jmenován předsedajícím soudcem.
2. Je-li projednávána věc mimořádného významu, a zejména může-li mít rozhodnutí dopad na jednotnost a konzistentnost judikatury Soudu, může odvolací soud na návrh předsedajícího soudce rozhodnout o předání věci Soudu zasedajícímu v plénu.
3. Senát může v souladu s jednacím řádem pověřit některými funkcemi jednoho nebo více svých soudců.
4. Jeden soudce senátu vystupuje v souladu s jednacím řádem jako zpravodaj.

ODDÍL 4

Soudní kancelář

Článek 22

Jmenování a odvolání z funkce vedoucího soudní kanceláře

1. Předsednictvo jmenuje vedoucího soudní kanceláře Soudu na období šesti let. Vedoucím soudní kanceláře může být jmenována opakovaně táž osoba.
2. Dva týdny před datem určeným pro jmenování vedoucího soudní kanceláře informuje předseda odvolacího soudu předsednictvo o došlých žádostech uchazečů.
3. Před nástupem do funkce složí vedoucí soudní kanceláře na zasedání předsednictva přísahu, že bude své povinnosti vykonávat nestranně a podle svého nejlepšího svědomí.
4. Vedoucí soudní kanceláře může být ze své funkce odvolán pouze, pokud přestane plnit povinnosti vyplývající z jeho funkce. Předsednictvo přijme rozhodnutí o odvolání po vyslechnutí vedoucího soudní kanceláře.
5. Uvolní-li se místo vedoucího soudní kanceláře před uplynutím jeho funkčního období, jmenuje předsednictvo nového vedoucího soudní kanceláře na období šesti let.
6. Není-li vedoucí soudní kanceláře přítomen, nebo mu ve výkonu funkce brání určitá překážka, nebo jeho místo není obsazeno, určí předseda odvolacího soudu po konzultaci s předsednictvem jednoho ze zaměstnanců Soudu, který bude vykonávat povinnosti vedoucího soudní kanceláře.

Článek 23

Povinnosti vedoucího soudní kanceláře

1. Vedoucí soudní kanceláře je nápomocen Soudu, předsedovi odvolacího soudu, předsedovi soudu prvního stupně a soudcům při výkonu jejich funkcí. Odpovídá za organizaci a činnost soudní kanceláře pod vedením předsedy odvolacího soudu.

2. Vedoucí soudní kanceláře je odpovědný zejména za:
 - a) vedení rejstříku, který zahrnuje záznamy o všech věcech projednávaných před Soudem;
 - b) vedení a správu seznamů vypracovaných podle článku 18, čl. 48 odst. 3 a čl. 57 odst. 2 dohody;
 - c) vedení a zveřejňování seznamu oznámených rozhodnutí o vynětí z pravomoci Soudu a jejich zpětvzetí podle článku 83 dohody;
 - d) zveřejňování rozhodnutí Soudu s výhradou ochrany důvěrných informací;
 - e) zveřejňování výročních zpráv obsahujících statistické údaje, a
 - f) zajištění toho, aby informace o vynětí z pravomoci Soudu podle článku 83 dohody byly oznamovány Evropskému patentovému úřadu.

Článek 24

Vedení rejstříku

1. Podrobná pravidla pro vedení rejstříku Soudu jsou stanovena v Pravidlech rejstříku, která přijímá předsednictvo.
2. Pravidla pro přístup k dokumentům soudní kanceláře jsou stanovena v jednacím řádu.

Článek 25

Pobočky soudní kanceláře a zástupce vedoucího soudní kanceláře

1. Zástupce vedoucího soudní kanceláře je jmenován předsednictvem na funkční období šesti let. Zástupcem vedoucího soudní kanceláře může být jmenována opakovaně též osoba.
2. Článek 22 odst. 2 až 6 se použijí obdobně.
3. Zástupce vedoucího soudní kanceláře odpovídá za organizaci a činnost poboček soudní kanceláře pod vedením vedoucího soudní kanceláře a předsedy soudu prvního stupně. Povinnosti zástupce vedoucího soudní kanceláře zahrnují zejména:
 - a) vedení záznamů o všech věcech projednávaných soudem prvního stupně;
 - b) oznámení každé věci projednávané soudem prvního stupně soudní kanceláři.
4. Zástupce vedoucího soudní kanceláře zajišťuje rovněž administrativní a kancelářskou pomoc jednotlivým komorám soudu prvního stupně.

KAPITOLA III

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 26

Rozpočet

1. Rozpočet přijímá rozpočtový výbor na návrh předsednictva. Rozpočet se sestavuje v souladu s obecně uznávanými účetními zásadami uvedenými ve finančním řádu, který je stanoven v souladu s článkem 33.
2. V rámci rozpočtu může předsednictvo v souladu s finančním řádem převádět finanční prostředky mezi různými rozpočtovými liniemi nebo jejich položkami.

3. Vedoucí soudní kanceláře odpovídá za plnění rozpočtu v souladu s finančním řádem.
4. Vedoucí soudní kanceláře vypracovává každoročně prohlášení o účetnictví za předchozí rozpočtový rok související s plněním rozpočtu, které schvaluje předsednictvo.

Článek 27

Povolení výdajů

1. Výdaje uvedené v rozpočtu se schvalují na dobu jednoho účetního období, ledaže finanční řád stanoví jinak.
2. V souladu s finančním řádem lze prostředky, které nesouvisí s náklady na zaměstnance a které nejsou vynaloženy ke konci účetního období, převádět do dalšího období, avšak jen do konce následujícího účetního období.
3. Prostředky se zapisují do rozpočtových linií podle druhu a účelu výdajů a v nezbytném rozsahu jsou dále děleny v souladu s finančním řádem.

Článek 28

Prostředky na nepředvídatelné výdaje

1. Rozpočet Soudu může zahrnovat prostředky na nepředvídatelné výdaje.
2. Použití těchto prostředků Soudem podléhá předchozímu schválení rozpočtovým výborem.

Článek 29

Účetní období

Účetní období začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

Článek 30

Příprava rozpočtu

Předsednictvo předkládá rozpočtovému výboru návrh rozpočtu Soudu nejpozději ke dni stanovenému finančním řádem.

Článek 31

Předběžný rozpočet

1. Není-li na začátku účetního období rozpočet schválen rozpočtovým výborem, lze čerpat pro rozpočtovou linii nebo jiný oddíl rozpočtu podle ustanovení finančního řádu měsíční výdaje až do výše jedné dvanáctiny rozpočtových prostředků pro předchozí účetní období, pokud prostředky takto poskytnuté předsednictvu nepřesáhnou jednu dvanáctinu prostředků stanovených v návrhu rozpočtu.
- 2) Rozpočtový výbor může v souladu s ostatními podmínkami stanovenými v odstavci 1 schválit výdaje převyšující jednu dvanáctinu rozpočtových prostředků stanovených pro předchozí účetní období.

Článek 32

Audit účetnictví

1. Roční účetní závěrku Soudu přezkoumávají nezávislí auditoři. Auditoři jsou jmenováni a podle potřeby odvoláváni rozpočtovým výborem.

2. Účelem auditu, který se provádí na základě profesionálních účetních standardů a v případě potřeby i na místě, je ověřit, zda byl rozpočet plněn v souladu s právem a řádně a zda bylo finanční řízení Soudu prováděno v souladu se zásadami úspornosti a řádného finančního řízení. Auditori vyhotoví po skončení každého účetního období zprávu obsahující podepsané auditní stanovisko.
3. Předsednictvo předkládá rozpočtovému výboru roční účetní závěrky Soudu a prohlášení o plnění ročního rozpočtu za předchozí účetní období spolu se zprávou auditorů.
4. Rozpočtový výbor schvaluje roční závěrky spolu se zprávou auditorů a uděluje předsednictvu absolutorium ve vztahu k plnění rozpočtu.

Článek 33

Finanční řád

1. Správní výbor přijme finanční řád. Jeho změny přijímá správní výbor na návrh Soudu.
2. Finanční řád stanoví zejména:
 - a) způsob sestavení a plnění rozpočtu, jakož i předkládání a audit účetnictví;
 - b) způsoby a postup, jimiž jsou Soudu poskytovány platby a příspěvky včetně počátečních finančních příspěvků stanovených v článku 37 dohody;
 - c) ustanovení o odpovědnosti úředníků s dispozičním oprávněním a úředníků vedoucích účetnictví a opatření k jejich kontrole, a
 - d) obecně uznávané účetní zásady, na kterých mají být rozpočet a roční účetní závěrka založeny.

KAPITOLA IV

PROCESNÍ USTANOVENÍ

Článek 34

Tajnost porad

Porady Soudu jsou a zůstanou tajné.

Článek 35

Rozhodování

1. Pokud se senát skládá ze sudého počtu soudců, přijímá se rozhodnutí Soudu většinou členů senátu. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího soudce.
2. V případě překážky účasti jednoho soudce senátu může být k projednávání v souladu s jednacím řádem povolán soudce, který je členem jiného senátu.
3. V případě, že tento statut stanoví, že odvolací soud přijímá rozhodnutí v plénu, je takové rozhodnutí platné pouze, pokud je přijato nejméně třemi čtvrtinami soudců, kteří tvoří plénum.

4. V rozhodnutí Soudu se uvedou jména soudců, kteří o dané věci rozhodli.
5. Rozhodnutí podepisují soudci, kteří o dané věci rozhodli, vedoucí soudní kanceláře u rozhodnutí odvolacího soudu a zástupce vedoucího soudní kanceláře u rozhodnutí soudu prvního stupně. Vyhláší se na veřejném zasedání.

Článek 36

Odlišná stanoviska

Odlišné stanovisko vyjádřené odděleně soudcem senátu v souladu s článkem 78 dohody musí být odůvodněno, mít písemnou podobu a být podepsáno soudcem vyjadřujícím toto stanovisko.

Článek 37

Rozhodnutí pro zmeškání

1. Na návrh strany řízení lze v souladu s jednacím řádem vydat rozhodnutí pro zmeškání, pokud se druhá strana po doručení dokumentu, jímž se zahajuje řízení, nebo jiného rovnocenného dokumentu nehájí písemným podáním nebo se nedostaví k ústnímu jednání. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odpor do jednoho měsíce od oznámení rozhodnutí straně, vůči níž bylo rozhodnutí pro zmeškání vydáno.
2. Nerozhodne-li Soud jinak, nemá odpor odkladný účinek na výkon rozhodnutí pro zmeškání.

Článek 38

Otázky předložené Soudnímu dvoru Evropské unie

1. Pro předkládání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce v rámci Evropské unie se uplatní postupy stanovené Soudním dvorem Evropské unie.
 2. Soud prvního stupně nebo odvolací soud přeruší své řízení, kdykoli se rozhodne předložit Soudnímu dvoru Evropské unie otázku ohledně výkladu Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o fungování Evropské unie nebo otázku ohledně platnosti či výkladu aktů přijatých orgány Evropské unie.
-

PŘÍLOHA II

PŘIDĚLENÍ VĚCÍ V RÁMCI ÚSTŘEDNÍ KOMORY ⁽¹⁾

Sekce v LONDÝNĚ	Sídlo v PAŘÍŽI	Sekce v MNICHOVĚ
A) Lidské potřeby	Kancelář předsedy B) Průmyslová technika, doprava	F) Mechanika, osvětlování, topení, zbraně, práce s trhavinami
C) Chemie, hutnictví	D) Textil, papír E) Stavebnictví G) Fyzika H) Elektřina	

⁽¹⁾ Rozdělení do osmi oddílů (A až H) vychází z mezinárodního patentového třídění Světové organizace duševního vlastnictví (<http://www.wipo.int/classifications/ipc/en>).